

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
3221/A

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
3221/A

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
3221/A

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
3221/A

716 21435 1a5.
THE
APHORISMS
A. 2. 0. 1 OF 3221/A
HIPPOCRATES

Edited by
ADOLFUS VORSTIUS.

Published by Elzevir.
LEYDEN.
1628.

Edwin Johnson
December 24. 1839.

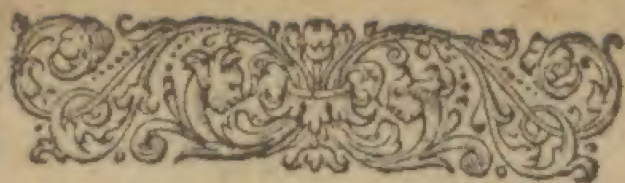
ΙΠΠΟΚΡΑ-
ΤΟΥΣ
ΑΦΟΡΙΣΜΟΙ.
APHORISMI
HIPPOCRATIS.

Ex recognitione
A. VORSTII
M. P.

Lugd: Batavorū.
ex officina Elzeviriana.
c13 Idc XXVIII

LECTORI BENEVOLO
ADOLFVS VORSTIVS,
Medicus,

S.

HIPPOCRATIS me-
dicinæ parentis A-
phorismos, opus
planè divinum, exi-
guo hoc & *ὑπε-*
ταγκρῖς volumine conten-
tos, accipe mi Lector. Neque id
ex mole, qua parvum esse vides,
æstimare te decet, sed pro re-
rum quæ in eo tractantur digni-
tate atque excellentia: cùm to-
tius Artis sit veluti promptua-
rium quoddam, unde præcipua
illius capita, & *κεφάλαια* magni
Hipp. *δόξας* petere licet. Habes
textum Græcum emendatissi-
mum, & versionem Latinam cū

*

2

παι-

παραλήλως, non paraphrastice
cam aut affectatam, sed simpli-
cem ac sine fūco, qualem esse o-
portet ubi singulæ autorum vo-
ces pensitantur, sententiæque
eorum pro oraculis citantur:
quod ipsum in Aphorismis, non
hoc tantum sæculo, sed ab omni
ferè ævo ac hominum memo-
ria, fieri cōsuevit. Collatis quot-
quot extabant doctissimorum
virorum versionibus, hanc ita
interpolavi ac recognovi, ut ma-
gna ex parte nova videri possit,
quem laborem, flagitantibus ty-
pographis, novamque hanc &
elegantem editionem molienti-
bus, lubens concessi, sperans pu-
blico quoque hanc nostram o-
pellam non ingratham fore. Vale,
& frueri.

ΓΠΠΟ-

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ

ΑΦΟΡΙΣΜΟΙ.

Joannes. Curtesius. p. 12°

APHORISMI

HIPPOCRATIS.

ἸΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΑΦΟΡΙΣΜΩΝ

Τμήμα πρῶτον.

Α΄.

Ο βίος βραχύς, ἢ ὅ
τέχνη μακρὴ, ὅ ὃ
καὶ ῥὸς ὀξύς, ἢ δὲ
πείρα σφαλερὴ, ἢ
ὃ κρείσς χαλεπή. δεῖ ὃ ἔμ
νον ἑαυτὸν παρέχειν πρὸ δέοντα
ποιέοντα, ἀλλὰ καὶ τὸ νοσέον
τα, καὶ τὰς παρεόντας, καὶ πρὸ
ἔξωθεν.

β΄. Ἐν τῇσι παραχῇσι τ
καλίσ, ἔ τοῖσιν ἐμέτοισι τοῖ
σιν αὐτομάτως γινομένοιςιν,
ὡ μὲρ οἷα δεῖ κατὰίρεσθαι
κατὰίρων, συμφέρει τε καὶ
ἀφρό-

3
HIPPOCRATIS
APHORISMORVM

SECTIO PRIMA.

I.

VIta brevis, ars
longa, occasio
præceps, experi-
mentum pericu-
losum, iudicium difficile.

Oportet autem non modò
seipsum exhibere promptum
ad ea, quæ decent, facienda,
sed & agrum, & præsentem,
& externa.

2. In perturbationibus
ventris, & vomitibus spon-
te evenientibus, siqui-
dem qualia oportet purga-
ri purgentur, confert, &

A 2 faci-

4 HIPPOCRATES.

δύφορος φέρειν. ὡς δὲ μή,
 τέναντιον. ἔτω δὲ καὶ ἡ κε-
 νεαγείη, ὡς μὲν οἴλω δέει γί-
 γνηται γίγνηται, συμφέ-
 ρει τε καὶ δύφορος φέρειν.
 ὡς δὲ μή, τέναντιον. ἐπι-
 βλέπον οὐκ δέει καὶ χώρην, καὶ
 ὥρην, ἔκλεικίον, καὶ νύκτας ἐν
 ἧσι δέει ἡ ἔ.

γ'. Ἐν τοῖσι γυμναστικῇ-
 σιν αἱ ἐπ' ἄκρον δύξις σφα-
 λεραὶ, ὡς ἐν τῷ ἐχάτῳ ἔω-
 σιν. ἔτι γὰρ δυνάμει μὲν ἐν
 τῷ αὐτῷ, ἔτι δὲ ἀτρεμέειν. ἐ-
 πεὶ δὲ οὐκ ἀτρεμέειν, ἔτι δὲ π
 δύνανται ἐπὶ τὸ βέλκον ἐπιδι-
 δόναι, λείπεται ἐπὶ τὸ χεῖρον.
 τῶν οὐκ εἴηκε τὴν δύξιν
 λύει

SECTIO I. 5

facile ferunt: sin minus,
contrà. Sic verò & vasorū
evacuatio, siquidem fiat
qualem fieri decet, confert,
& facile ferunt: sin minus,
contrà. Quocirca cōsiderare
oportet & regionē, & anni
tempus, & statē, & morbos
in quibus expedit, aut non.

3. Athletarum boni ha-
bitus ad summum progres-
si, periculosi, si in extremo
constiterint. neq; enim pos-
sunt in eodem statu perma-
nere, neque quiescere. Cū
verò non quiescant, neque
ultrà possint in molius pro-
ficere, reliquum est ut in de-
terius labantur. Horū igi-
tur causa bonū cum habitū

A 3 sol-

λύειν, συμφέρει μὴ βροδέως,
 ἵνα πάλιν ὀρχιῶν ἀναθρέ-
 ψι τοῦ λάβῃ τὸ σῶμα. μη-
 δὲ τοῖς συμπίωσας ἐς τὸ ἔ-
 χαλόν ἄγῃ· σφαλερὸν γάρ·
 ἀλλ' ὀκρίῃ αὖ ἡ φύσις ἢ τῷ
 μέλλοντι ὑπομῖναι, ἐς τὸτο
 ἄγῃ. ὡσαύτως δὲ καὶ αἱ κε-
 νώσεις αἱ ἐς τὸ ἔχαλόν ἄγ-
 σται, σφαλεραί· καὶ πάλιν αἱ
 ἀναθρέψεις αἱ ἐν τῷ ἔχαλῳ
 ἔσονται, σφαλεραί.

δ'. Αἱ λεπταὶ καὶ ἀκρι-
 βέες δίδαιται, καὶ ἐν τοῖσι μα-
 κροῖσιν αἰεὶ πάτερι, καὶ ἐν
 τοῖσιν ὀξέειν, ὅ μὴ ἐπιδέ-
 χεται, σφαλεραί. καὶ πάλ-
 λιν αἱ ἐς τὸ ἔχαλόν λεπτότη-
 τος ἀφινυμῖται δίδαιται, χα-
 λεπαί. καὶ γὰρ αἱ πληρώ-
 σιαι

SECTIO I. 7

solvere conducit haud cunctanter, quo rursus initium novae nutritionis corpus sumat. Neque vasorum confidentia ad extremum perducenda: periculosum enim. Sed qualis natura fuerit eius qui id perpeffurus est, eò usque progrediendum. Sic & evacuationes, quae ad extremum tendunt, periculosa: & rursus refectioes, cum extremae fuerint, periculosa.

4. Victus tenuis & exquisitus, cum in morbis longis semper, tum in acutis ubi non convenit, periculosus. Ac rursus qui ad extremum tenuitatis devenit victus, gravis. Nam & repletiones

A 4 ad

σιες αἱ ἐς τὸ ἔχαστον ἀφινυμέ-
ναι, χαλεπαί.

ε'. Ἐν τῇσι λεπτήσι διαίτη-
σιν ἀμαρτάνουσιν οἱ νοσέοντες·
διὸ μάλλον βλάπτειν). πᾶν γὰρ
τὸ ἀμαρτήμα ὃ αὖ γίνεται,
μέγα γίνεται μάλλον ἐν τῇσι
λεπτήσι, ἢ ἐν τῇσιν ὀλίγην ἀδρο-
πέρησι διαίτησι. Διὰ τὸ καὶ
τοῖσιν ὑγιαίνουσιν σφαλεραὶ αἱ
παῖνυ λεπταὶ ἐκαστηκῆαι καὶ
ἀκρεβέες διαίται, ὅτι τὰ ἀμαρ-
τανόμην χαλεπώτερον φέρουσι.
Διὰ τὸ ἐν αἱ λεπταὶ ἐκκρι-
βέες διαίται σφαλεραὶ ἐς τὰ
πλεῖστα τῶν μικρὸν ἀδροτέρων.

ς'. Ἐς τὴν τὰ ἔχαστα νοσή-
ματα αἱ ἔχαστα περὶ πείσαι ἐς
ἀκρεβέως κρᾶψαι.

ζ'. Ὅκον μὲν ἐν κατόξυ τὸ
νόση-

ad extremum perducta, graves sunt.

5. *In tenui victu delin-
quunt acri: ob id magis læ-
duntur. Quicunque enim
error committitur, major
in tenui fit, quam in paulò
pleniore victu. propterea et-
iam sanis periculosus est
valdè tenuis, & status ac
exquisitus victus; quoniam
errores gravius ferunt. Hac
igitur de causa tenuis &
exquisitus victus, eo qui sit
paulò plenior, maxima ex
parte periculosior.*

6. *Ad extremos morbos
extrema exquisitè remedia
optima.*

7. *Vbi morbus peracu-*

A s tus

10 HIPPOCRATES.

νόσημα, αὐτὴν τὰς ἐχάτας
πόνους ἔχει, καὶ τῇ ἐχάτως λε-
πτύτη διαίτη ἀναγκάζον
χρῆσθαι. ὅκω δὲ μὴ, ἀλλ' ἐν-
δέχεται ἀδροτέρως διαίταν,
τοῦτον ὑποκαταβαίνειν, ὅκω-
σον αὐτὴ νόσος μαλθακωτέρη
τῇ ἐχάτων ἢ.

η'. Οἷονταν δὲ ἀκμάζει τὸ
νόσημα, τότε ἐκ τῇ λεπτύτη
διαίτη ἀναγκάζον χρῆσθαι.

θ'. Συντεκμαίρεσθαι δὲ
χρὴ καὶ τὸν νοσέοντα, εἰ ἐξαρ-
κέσθαι τῇ διαίτη πρὸς τὴν ἀκμὴν
τῆς νόσου, ἐκ πότερον ἐκείνου
ἀπαυδήσθαι πρὸτερον, καὶ ὅτι
ἐξαρκέσθαι τῇ διαίτη, ἢ ἡ νόσος
πρὸτερον ἀπαυδήσθαι, καὶ ἀμ-
βλυνεῖν).

ι'. Οἷονται μὲν οὐκ αὐ-
τίη

SECTION I. II

tus est, statim extremos habet labores, & extremè tenuissimo victu uti necesse. Vbi verò non sed plenius licet cibare, tantum à tenui recedendum, quanto morbus remissior extremis fuerit.

8. Cum morbus in vigore fuerit, tunc vel tenuissimo victu uti necesse.

9. Conjicere autem oportet, num sufficiat agro is victus usque ad morbi vigorem; & utrum prius ille deficiet, neque cum eo victu perdurare poterit, vel morbus ante deficiet & remittet.

10. Quibus igitur statim
vigor

πίκτα ἢ ἀκμή, αὐτίκα λεπτῶς
 διαιτῶν. ὁπόσοι δὲ εἰς ὑπε-
 ρον ἢ ἀκμή, εἰς ἐκείνο καὶ πρὸ
 ἐκείνου μικρὸν ἀφαιρετέον. ἐμ-
 προσθεν δὲ πτωτέως διαι-
 τῶν, ὥς αὐτὸν ἐξαρκέσῃ ὁ νο-
 σέων.

ια'. Εἰ τοῖσι παροξυσμοῖ-
 σιν ὑπερέλασεν ἡ ψυχὴ τὸ πρὸς
 πέναι γὰρ βλέπει. καὶ ὁπόσα
 καὶ πρὸς τοὺς παροξυσμοὺς, ἐν
 τοῖσι παροξυσμοῖσι ὑπερέλα-
 σεν ἡ ψυχὴ.

ιβ'. Τὰς δὲ παροξυσμοὺς ἐ-
 λὰ κατὰ τῆς δηλώσεως
 αἰνῶσι, καὶ αἰῶρα ἔτεον,
 ἐὰν τὸ πρὸς τὸν πρὸς ἀλλήλας
 ἐπιδοῦσι, ὡς τε καὶ ἡμέραν,
 ὡς τε παρ' ἡμέραν, ὡς τε καὶ
 διὰ πλείονος χρόνου γίγνων.
 ἀπὸ

SECTIO I. 13

vigor adest, tenuiter statim alendi: quibus verò postea vigor futurus est, iis sub illud tempus & paulò ante subtrahendum. prius verò uberius alendum, quo durare possit ager.

II. *In paroxysmis cibum subtrahere oportet: exhibere enim noxium. & quicumq; morbi per periodos exacerbantur, in eorum paroxysmis subtrahere oportet.*

12. *Paroxysmos verò, & constitutiones indicabunt morbi, & anni tempora, & periodorum ad se mutuò incrementa, siue quotidie, siue alternis diebus, siue ex longiore fiant intervallo.*

Quin-

14 HIPPOCRATES.

ἄταιρ καὶ τοῖς ἐπιφανομέ-
νοις, οἷον ἐν πλυστικῇ-
σι πτύελον, ὡς αὐτὴ ἐπι-
φαίνεται δόχονος, βραχύ-
νδ. ὡς δ' ὑπερὸν ἐπιφαίνη-
ται, μεκύνδ. καὶ ἔρα, καὶ
ὑποχωρήματα, καὶ ἰδρώτες,
καὶ δύκρια, καὶ δύσκριτα,
καὶ βραχέα, καὶ μακροτά-
να νόσημα, ἐπιφανόμενα δη-
λοῖ.

17. Γέροντες δύφορώτατα
νησίῳ φέρουσι, δούτερον οἱ
καθησκηότες, ἥκιστα μέρα-
κια, πάντων δ' ἐμάλιστα πα-
θία. τετέων δ' ἐαυτέων ἅπερ
αὐτὴν αὐτὰ ἐαυτῶν περὶ
μῶτερά ἐόντα.

18. Τὰ αὐξάνοντα πλε-
στον

Quinetiam per ea quæ mox apparent, eadem indicantur: velut in pleuritide laborantibus, si sputum statim appareat inter initia, ipsam abbreviat: si verò postea appareat, producit. Urina quoque, & alvi excrementa, & sudores cum apparuerint, iudicatu faciles, vel difficiles, & breves vel longos fore morbos indicant.

13. *Senes facillimè jejunium ferunt, deinde qui constanti sunt ætate, minimè adolescentes, ex omnibus verò præcipuè pueri, præsertim illi qui inter ipsos sunt vividiores.*

14. *Quæ crescunt, plurimum*

τον ἔχον τὸ ἐμφυτὸν θερμόν.
 πλείους οὐκ εἶται τρυφῆς.
 εἰ δὲ μὴ, τὸ σῶμα ἀναλίσκε-
 ται. γέρου δὲ ὀλίγον τὸ θερ-
 μόν. Διὰ τὸ αἶμα ὀλίγων
 ὑπεκκαυμάτων δέον. ὑπὸ
 πολλῶν γὰρ ἀποσβέννυται. Διὰ
 τὸ καὶ οἱ πυρετοὶ τοῖσι γέρου-
 σιν ἔχον ὁμοίως ὀξείας. Ψυχρὸν
 γὰρ τὸ σῶμα.

14. Αἱ καὶ λίαν χαλεπὰ καὶ
 ἡρῶν θερμότεται φύσιν, καὶ
 ὑπνοὶ μακρότατοι. ἐν ταύτη-
 σιν οὐκ εἶται ὥρη καὶ τὰ
 παροξισμὰ πλείω δοτέον. καὶ
 γὰρ τὸ ἐμφυτὸν θερμόν πλείον
 ἔχει. τρυφῆς οὐκ πλείον
 δέονται. σημεῖον, αἱ ἡλικίαι
 ἐοικότες ἀγληταί.

SECTIO I. 17

num habent calidi innati: plurimo igitur egent alimento: alioquin corpus assumitur. Senibus verò parum calidi inest: paucis propterea fomitibus indigent, quia à multis id extinguatur. Hanc etiam ob causam febres senibus non perinde acutæ fiunt: frigidum enim eorum corpus.

15. *Ventres hyeme & vere natura calidissimi sunt, & somni longissimi. per ea igitur tempora copiosiora alimenta sunt exhibenda, siquidem calidi innati plus habent; unde & copiosiore indigent alimento. indicio sunt ætates & athletæ.*

B 16. Vi-

15'. Αἱ ὕγραὶ διαίται πᾶ-
σι τοῖς πυρεταῖς, συμφέ-
ρες, μάλιστα δὲ παιδοῖ-
σι, καὶ τοῖσιν ἄλλοις τοῖς
ὅτως ἐπισμύοις διαίται-
ται.

16'. Καὶ οἷσιν ἅπαξ, ἢ δις,
καὶ πλείω, ἢ ἐλάσσω, ἐκ
μέρου. δοτέον δὲ καὶ τῇ ὥρῃ,
ἐκ τῇ χώρῃ, καὶ τῇ ἡλικίῃ, ἐκ τῆς
ἐξεί.

17'. Θέρεται καὶ φθινο-
πώρῃ σιλία δυσφορώτατα φέ-
ρες, χαμῶνται ῥήιστα, ἢ
δύπερον.

18'. Τοῖσιν ἐν τῇσι πειν-
δοῖσι παροξυνομύοις μηδὲν
διδόναι, μηδ' ἀναγκάζειν, ἀλλ'
ἀφαιρέειν τὸ πλεονεξίαν πρὸς
κερσίαν.

κ'. Τὰ

16. *Victus humidus febricitantibus omnibus confert, maximè verò pueris, & aliis qui tali victu uti consueverunt.*

17. *Et quibus semel, aut bis, plura aut pauciora, & per partes offerre oporteat, considerandum. Concedendum autem aliquid temperati anni, regioni, ætati, & consuetudini.*

18. *Æstate & autumnò cibos difficillimè ferūt, hyeme facillimè, deinde vere.*

19. *Quibus per circuitus accessiones contingunt, nihil dato, neque cogito, sed de cibis ante iudicationes detrahito.*

B 2 20. *Qua*

κ'. Τὰ κεινόμενα καὶ τὰ
κεκολλημένα ἀρκῶς, μὴ κινέειν,
μηδὲ νεωτεροποιεῖν, μήτε
φαρμακείῃσι, μήτ' ἄλλοιςιν
ἐρεθισμοῖσιν, ἀλλ' εἶναι.

κα'. Ἀ' δὲ αἴψην, ὅκω αὐ
μάλιστα ῥέπη, ταύτῃ αἴψην,
διὰ τὸ συμφερόντων χωρίων.

κβ'. Πέποινα φαρμακείῃ
ἐκινέειν, μὴ ὠμῶς, μηδὲ ἐν
ἀρχῇσιν, ὡς μὴ ὀργᾶται. τίς δὲ
πλεῖστα σὺν ὀργᾷ.

κγ'. Τὰ χωρέοντα μὴ τῷ
πλήθει τεκμαίρεσθαι, ἀλλ'
ὡς αὐτὰ χωρήσῃ οἷα δεῖ, καὶ φέ-
ρει δύφως. καὶ ὅκω δὲ μέ-
χρι λειποθυμίας αἴψην, καὶ
τὸ ποιεῖν, ὡς ἐξαρκέσῃ ὁ
νοσέων.

κδ'. Εἶναι

20. Quae judicantur, & iudicata sunt perfectè, ne moveto, neq; innovato, si ve purgātib. medicamētis, si ve aliis irritamentis, sed finito.

21. Quae educere oportet, quò maximè vergūt, eò ducēda, per loca convenientia.

22. Concocta medicamēto purgante educenda, & movenda non cruda, neque per initia, nisi turgeant: plurima verò non turgent.

23. Excreta non copia sunt astimanda, sed si qualia oportet exeant, & facile ferat æger. Atque ubi ad animi defectionem educere expedit, faciendum id quoque, si æger par esse possit.

B 3 24. In

κδ'. Ἐν τοῖσιν ὀξείσι πάθε-
σιν ὀλιγάκις, καὶ ἐν ἄρχῃσι,
τῇσι φαρμακείησι χρεέσται,
καὶ τὸτο περὶ ἐξουκρινήσαντας
ποιέειν.

κε'. Ἦν οἷα δεῖ καθαίρειν,
καθαίρων, συμφέρει τε καὶ δι-
φύως φέρει. τὰ δ' ἐναντία,
δυσχερῶς.

Τμήμα δεύτερον.

Α'.

ΕΝ ᾧ νοσήματι ὑ-
πὸ πόνον ποιεῖ,
θανάσιμον. ὡς δὲ
ὑπὸ ὠφέλει, ἔ-
θανάσιμον.

β'. Ὅτε παρὰ φροσύνην
ὑπὸ πᾶν ἀγαθόν.
γ'. Ὑπὸ,

24. In acutis morbis raro, & in principiis, medicamentis purgantibus utendum, idque diligenti ante adhibita circumspeditione faciendum.

25. Si qualia oportet purgari, purgentur, confert, & facile ferunt: si contraria, difficulter.

Sectio secunda.

I.

Quo in morbo somnus noxam adfert, lethale: si vero somnus pro-
sit, minimè lethale.

2. Vbi delirium somnus sedaverit, bonum.

B 4

3. So-

γ'. Ὑπὸ ἀγρυπνίῃ, ἀπὸ
 φόβου ἢ μετρίῃ μάλλον γε-
 νόμῳ, κακόν.

δ'. Οὐ πλεονεχία, ἢ λι-
 μὴς, ἢ δ' ἄλλο ἢ δὲν ἀγα-
 θόν, ὅ, πᾶν μάλλον τῆς φύ-
 σεως ἢ.

ε'. Κόποι αὐτόμαθι φρε-
 ζοσιν ἄσχετος.

ς'. Οἷοι πονέοντες ἢ ἢ
 σώματι, τὰ πολλὰ ἢ πόνων,
 ὅτε αἰσθάνονται, τέτοιον ἢ
 γνώμη νοσέει.

ζ'. Τὰ ἐν πολλῷ χρόνῳ λε-
 πτωμόμῳ σώματι, νωθρῶς
 ἐπανατρέφειν δεῖ. τὰ ἢ ἐν ὀλί-
 γῳ, ὀλίγως.

η'. Ἢν ἐν ἄσχετος τροφῇ
 λαμβάνων ἢς μὴ ἰσχύει, ση-
 μαίνει ὅτι πλείονι τροφῇ τὸ
 σῶμα

SECTIO II. 25

3. *Somnus, vigilia, utraque modum excedentia, malum.*

4. *Non satietas, non fames, neque aliud quicquam quod natura modum excedat, bonum.*

5. *Spontanea lassitudines morbos denuntiant.*

6. *Qui aliqua corporis parte dolentes, ferè dolorem non sentiunt, iis mens agrotat.*

7. *Quæ longo tempore extenuata sunt corpora, sensim reficere oportet, quæ verò brevi, celeriter.*

8. *Si à morbo cibum capiens quispiam vires non recipiat, copiosiore alimento*

B 5 cor-

σῶμα χρεῖται. ὡς ὅτε φησὶ
μὴ λαμβάνοντι τὸ γίγνη-
ται, καὶ εἰδέναι ὅτι κενώσι
δεῖ.

θ'. Τὰ σώματα καὶ, ὅτε
αὖ πρὸς βλάβην καθαιρέν, οὕτως
ποιέειν.

ι'. Τὰ μὴ καθαρά τῶ σω-
μάτων ὁπόσον αὖ θρέψης,
μᾶλλον βλάβης.

ια. Γάρον πληρῶς ποτῇ,
ἢ σίτῃ.

ιβ'. Τὰ ἐγκαταλιμπανόμε-
να ἐν τῇσι νύκτισι μᾶλλον κέρειν,
ὑποστροφὰς ποιέειν εἰώθεν.

ιγ'. Ὅπόσοις κέρειν γίνε-
ται, τῶτοις ἢ νύξ δυσφο-
ρῇ ἢ πρὸς πυρετῶν. ἢ
ὅτι ἐπιῖστα δυσφορώτερη ὥς ἐπι-
τό πολὺ.

ιδ'. Ἐν

• S E C T I O I I . 27
*corpus uti indicat: Si verò
cibum non capienti idem
eveniat, vacuatione indi-
gere sciendum est.*

9. *Corpora quum quis
purgare volet, ea fluxilia
faciat oportet.*

10. *Impura corpora quò
plus nutriveris, eò magis
laferis.*

11. *Facilius est potu refi-
ci quàm cibo.*

12. *Quæ in morbis post cri-
sim relinquuntur, recidi-
vas facere consueverunt.*

13. *Quibus crisis fit, his
nox, quæ accessionem præ-
cedit, gravis; quæ verò sub-
sequitur, levior ferè solet
existere.*

14. *In*

ιδ'. Εν τῇσι τ' κριλίνσιν ῥύ-
σεσιν αἱ μεμβολαὶ τ' ἀποχω-
ρημάτων ὠφελέουσιν, ὡς μὴ ἐς
τὰ πονηρὰ μεμβόληται.

ιε'. Ὅκ' ἀρυγξ νοσέει
ἢ φύμαζα ἐν τῷ σώματι ἐκ-
φύεται, σκέπτεσθαι χρὴ τὰς
ἐκκρίσεις. ὡς γὰρ χολάδες
ἔωσι, τὸ σῶμα ξυνοσέει. ὡς
δὲ ὁμοίαι τοῖσιν ὑγαίνεσθαι γί-
γνωνται, ἀσφαλές τὸ σῶμα
τρέφει.

ισ'. Ὅκ' λιμὸς, ὃ δὲ πο-
νέει.

ιζ'. Ὅκ' αὖ τροφὴ ὡς ἂν
φύσιν πλείων ἐσέλθῃ, τὸ
νῆσον ποιεῖ. δηλοῖ ὅτι καὶ ἡ
ἵησις.

ιη'. Τῶν τρεφόντων ἀ-
θρόως καὶ ταχέως, ταχέως
ἐκεί.

SECTIO II. 29

14. In profluviiis alvi
mutationes excrementorum
juvant, nisi in prava mu-
tentur.

15. Vbi fauces agrotant,
aut tubercula exoriuntur
in corpore, excrementa spe-
ctare oportet. Nam si biliosa
fuerint, unà corpus agrotat:
Si verò sanorum similia
extiterint, tutò corpus alere
poteris.

16. Vbi fames, laboran-
dum non est.

17. Vbi præter naturam
copiosior cibus ingestus est,
morbum id creat: quod o-
stendit etiam curatio.

18. Eorum quæ confertim
& celeriter alunt, celeres
etiam

καὶ αἱ Διαχωρήσεις γίνον-
ται.

ιθ'. Τῶν ὀξέων νοσημάτων
ἐπὶ πᾶσιν ἀσφαλείας αἱ παρὰ
Διαγροῦσις, ἔτε δ' θανάτου,
ἔτε δ' ὑγείης.

κ'. Οἱ ὅσοι νεοῖσιν ἐξείν
αἱ κηλίδες ὑγροῦσι, τέτοι-
σιν ἀπογηρόσκουσιν ξηραίνον-
ται. οἱ ὅσοι δ' νεοῖσιν ἐξείν
αἱ κηλίδες ξηροῦσι, τέτοι-
σι περὶ οὐτέροισι γηρομύοισιν ὑ-
γραίνονται.

κα'. Λιμὸν θάλασσαν λύει.

κβ'. Ἀπὸ πλεθρομηνῆς ὀξέ-
σα αὖ νοσήματα γίνονται, κένω-
σις ἵηται. Ἐξ ὀξέσας δ' ἀπὸ κενώ-
σεως, πλεθρομηνή· καὶ τῶν ἄλλων
ἢ ὑπερανθίωσις.

κγ'. Τὰ ὀξέα τῶν νοσημάτων
κρίνε-

etiam fiunt excretiones.

19. *Morborum acutorum non omninò certæ sunt prædictiones, neque mortis, neque salutis.*

20. *Quibus per iuventutem alvi sunt humida, iis senescentibus exsiccantur: quibus vero in iuventute alvi sunt sicca, iis senescentibus humectantur.*

21. *Famem vini potus solvit.*

22. *Morbos qui ex repletionem fiunt, curat evacuationio, eos verò qui ex evacuatione, repletio, & in cæteris contrarietas remedio est.*

23. *Morbi acuti iudican-*

κρίνεται ἐν τεσσαρεσκαίδεκά
ἡμέραις.

κδ'. Τῶν ἐπὶ ἢ τετάρτη
ἐπίδηλῃ. ἐτέρης ἐβδομά-
δῃ ἢ ὀγδοῇ ἄρχῃ. θεωρητὴ
δὲ ἢ ἐνδεκάτῃ αὕτη γὰρ ἐστὶ
τετάρτη τ' ἐτέρης ἐβδομάδῃ.
θεωρητὴ δ' ἢ πάλιν ἢ ἐπὶ καμ-
δεκάτῃ. αὕτη γὰρ ἐστὶ τετάρ-
τη μὲν ἀπὸ τ' τεσσαρεσκα-
δεκάτης, ἐβδομάδῃ δ' ἀπὸ ἐνδε-
κάτης.

κε'. Οἱ θερμοὶ τεταρταῖοι
τὰ πολλὰ γίνονται βραχείς.
οἱ δ' ὀψινοπωρινοὶ μακροί, καὶ
μάλιστα οἱ πρὸς τὸν χιμῶνα
συνάπτοντες.

κς'. Πυρετὸν ἐπὶ σπασμῷ
βέλιον γινέσθαι ἢ σπασμὸν ἐπὶ
πυρετῷ.

κζ'. Τοῖ-

dicantur intra dies quatuordecim.

24. *Index septimi quartus. Sequentis septimane octavus initium. Spectandus quoque est undecimus, siquidem is secunda septimane quartus est. Rursumque decimusseptimus spectandus: is enim à quarto-decimo quartus est, & ab undecimo septimus.*

25. *Æstivæ quartanae plerunque breves sunt: Autumnales verò longæ, & maximè quæ ad hyemem pertingunt.*

26. *Febrem convulsioni supervenire satius est, quàm convulsionem feбри.*

C 27. *lis*

κζ'. Τοῖσι μὴ κτ' λόγον
 κρυφίσουσιν ἔδει πιστεύειν, ἔδὲ
 φοβέσθαι λίαν τὰ μαχθηρὰ
 γινόμενα ὡς λόγως. τὰ
 γὰρ πολλὰ τῶν τοιςτέων ἐ-
 σὶν ἀδύνατα, καὶ ἔπαινον
 τοῖς ἀρχαίοις, ἔδὲ χρονίζειν
 εἴωθε.

κη'. Τῶν πυρεσσόντων μὴ
 παντάπασιν ἐπιπολαίως, τὸ
 ἀρχαίον καὶ μηδὲν ἐνδιδό-
 ναι τὸ σῶμα, ἢ καὶ συν-
 τήκεσθαι μάλλον τῷ κτ' λό-
 γον, μαχθηρόν. τὸ μὲν γὰρ μῆ-
 κεν ἔσθ' σημαίνει, τὸ δ' ἀδύ-
 νατον.

κθ'. Ἀρχαίων τ' νέων
 ὡς περὶ κινήσιν, κίνησις ἀκμα-
 ζουσῶν δὲ ἡ συχίαν ἔχει βέλτιον
 εἶναι.

λ'. Πε-

27. *Iis quæ non cum ratione sublevant, non oportet fidere; neque multum formidare mala quæ præter rationem eveniunt: plurimæ enim horum incerta sunt, nec admodum perseverare, aut longo tempore durare consueverunt.*

28. *Febricitantium non omninò leviter, corpus sibi constare nec minui, aut etiam plus æquo colliquefieri, malum. Illud siquidẽ morbi longitudinem, hoc verò imbecillitatem significat.*

29. *Incipientibus morbis, siquid movendum videtur, move: Vigentibus autem quiescere multò præstat.*

C 2 30. Cir-

λ'. Περὶ τῶν δ' ἄρχων καὶ τῶν
τέλει πάντων ἀσθενέστερα. ὡς
ὅτι τῶν ἀκμῶν, ἰσχυρότερα.

λα'. Ταῖς ἐξ ἀρρώστιας δύσι-
τέοντε μηδὲν ἐπιδιδόναι τὸ σῶ-
μα, μακροτέρων.

λβ'. Ὡς τὰ πολλὰ πάν-
τες οἱ φαύλως ἔχοντες, καὶ
δ' ἄρχων μὴ δ' ἀσθενέστερα, καὶ
μηδὲν ἐπιδιδόντες, ὡς τὰ
τέλει πάλιν ἀσθενέστερα. οἱ
δ' ἐκ καὶ δ' ἄρχων μὴ ἀσθενέ-
στερα ἰσχυρῶς, ὅσον δ' ἀ-
σθενέστερα, βέλτερον ἀπαλλάσ-
σθαι.

λγ'. Ἐν πάσῃ νόσῳ τὸ
ἐρρωθεῖν πρὶν ἀλγένοιαν, καὶ
ὅτι ἔχῃ ὡς τῶν προσφορῶν,
ἀγα-

SECTIO II. 37

30. *Circa initia & fines morborum remissiora sunt omnia: vigentibus verò vehementiora.*

31. *Si à morbo bellè comedenti corpus non proficiat, malum.*

32. *Vt plurimum omnes malè habentes, circa initia quidem cibum benè sumentes, neque quicquam proficientes, tandem cibum rursus aversantur: qui verò circa initia cibum vehementer fastidiunt, postea autem benè appetunt, iù melius evadunt.*

33. *In quo vis morbo valere ratione, rectèque se ad ea quæ offeruntur habere,*

C 3 bo-

ἀγαθόν. τὸ δὲ ἐναιδίον, κα-
κόν.

λδ'. Ἐν τῇσι νόσοισιν ἥσ-
σον κινδυνεύουσιν οἷσιν αὖ οἰ-
κείη τῆς φύσεως, καὶ τῆς ἡλι-
κίας, καὶ τῆς ἐξέως, καὶ τῆς
ώρης ἢ νύκτος ἢ μᾶλλον, ἢ
οἷσιν αὖ μὴ οἰκείη κατὰ τι-
τύτεων.

λε'. Ἐν πάσῃσι τῇσι νό-
σοισι τὰ περὶ τὸν ὀμφαλὸν
καὶ ἥττον πάχους ἔχειν,
βέλπιδόν ἐστι. τὸ δὲ σφόδρα λε-
πτὸν καὶ ἐκτετηκὸς, μοχθη-
ρόν. ἐπισφαλὲς δὲ τὸ τοιῦτον
καὶ πρὸς ζωὴν καὶ κατάρ-
σιας.

λς'. Οἱ ὑγιεινῶς ἔχον-
τες τὰ σώματα, ἐν τῇσι
φαρμακείῃσι καθαροί, καὶ
ἐκλύον.

bonum: Contrarium verò malum.

34. *In morbis minus periclitantur, quorum natura, & ætati, & habitui, & anni tēpestati morbus magis cognatus fuerit, quàm quibus in nullo horum cognatus fuerit.*

35. *Omni in morbis partes quæ ad umbilicum & imum ventrem sunt, crassitudinem habere, melius est: valde verò tenues & tabefactas esse, prævum. Sed & hoc quoque ad infernas purgationes periculosum.*

36. *Sana habentes corpora, pharmacis purgati*

C 4 citò

40 HIPPOCRATES.

ἐκλύον) ταχέως, καὶ οἱ πονηρῇ
τροφῇ χρεόμενοι.

λζ'. Οἱ δὲ τὰ σώματα ἐ-
χοντες, φαρμακόμεθα ἐργώ-
δες.

λη'. Τὸ σμικρὸν χεῖρον καὶ
πόμα καὶ σίλιον, ἥδιον δὲ, ἢ
βελκόνων μὲν, ἀηδεστέρον δὲ,
μᾶλλον αἰρετέον.

λθ'. Οἱ πρεσβύτεροι τῶν νέων
τὰ μὲν πολλὰ νοσέουσιν ἥσων.
ὅσα δὲ αὐτοῖς χρόνια νο-
σήματα γίνονται, τὰ πολλὰ
ξυνοποθνήσκουσι.

μ'. Βράγχαι ἐκέρυζα τοῖ-
σι σφόδρα πρεσβυτέροις ἐπε-
πνυμένοι.

μα'. Οἱ ἐκλυόμενοι πολλάκις
ἐν ἰχυρῶς ἀνδρὶ φανερῆς παρ-
φάσι.

citò exolvuntur, ut & qui pravo utuntur cibo.

37. *Qui bona sunt corporis valetudine, purgationes difficulter ferunt.*

38. *Paulò deterior & potus & cibus, suavior tamē, melioribus quidem, sed insuavioribus, preferendus.*

39. *Magnam partem senes juvenibus minus agrotant: quicumque verò morbi eis accidunt diuturni, plerunque commoriuntur.*

40. *Raucesines & gravedines in valdè senibus non coquuntur.*

41. *Qui sapè & vehementer sine causa manifesta animo linguuntur,*

C 5 ii de-

φάσιος, ἐξαπίνης τελευτῶσι.

μβ'. Λύειν δ' ἀποπληξίῳ
ἰχυρὸν μὲν ἀδυνάτον, ἀδε-
νέα δ' ἔρῃδιον.

μγ'. Τῶν ἀπαγχονίων
καὶ κατὰ λυσιμίων, μηδέπω
δ' τεθνηκότων, ὅτε ἀναφέρου-
σιν οἷσι αὐτῶν ἀφρὸς ἢ πρὸς τὸ
στόμα.

μδ'. Οἱ παχέες σφόδρα καὶ
φύσιν, ταχυτάται γίνονται
μᾶλλον τ' ἰχνῶν.

με'. Τῶν ἐπιληπτικῶν τοῖ-
σι νέοις ἀπαχαιγὸν αἱ με-
ταβολαὶ μάλιστα τ' ἡλικίης,
καὶ τ' τόπων, καὶ τῶν βίων
ποιέουσι.

μς'. Δύο πόνοι ἅμα γινο-
μένων μὴ καὶ τ' αὐτὸν τόπον, ὁ
σφο-

ii derepentè moriuntur.

42. *Solvere apoplexiam
vehementè impossibile qui-
dem, levem verò non facile.*

43. *Ex iis qui strangu-
lantur & dissolvuntur, nec-
dum tamen mortui sunt,
non se recolligunt quibus
spuma circa os fuerit.*

44. *Qui naturâ sunt
valdè crassi, citius moriun-
tur quàm qui graciles.*

45. *A comitiali morbo,
juvenes mutatione potissi-
mùm ætatis, & regionum,
& victuum, liberationem
accipiunt.*

46. *Duobus doloribus
simul obortis, non eadem
tamen in parte, vehe-
men-*

σφοδρότερος ἀραιυροῖ τ' ἕτερον.

μζ'. Περὶ τῆς γλυκείας τ'
πύας, οἱ πόνοι εἰς οἱ πυρετοὶ συμ-
βαίνουσι μάλλον, ἢ γλυκομύας.

μη'. Ἐν πάσῃ κινήσει τ'
σώματι, ὁσέταυ ἀρχιται
πονέειν, τὸ Διαναπαύειν οὕτως
ἀκροπον.

μθ'. Οἱ ἐκτισμύοι τὰς
συνήθειας πόνους φέρειν, καὶ
ὧσιν ἀσθενέες ἢ γεροντες, τῶν
ἀσυνήθων, ἰχυρῶν τε καὶ νέων,
ῥᾶον φέρουσι.

ν'. Τὰ ἐκ πολλῶ χρόνου
συνήθεια, καὶ ἢ χείρω, τῶν
ἀσυνήθων ἥσασον ἐνοχλεῖν εἰω-
θε. δεῖ οὖν καὶ ἐς τὰ ἀσυνήθεια
μετὰ βλάβην.

να'. Τό καὶ πολὺ καὶ ἐξαπίνης
κείειν, ἢ πλεονεῖν, ἢ θερμώ-
νειν,

mentior alterum obscurat.

47. *Dum pus fit, dolores ac febres accidunt magis, quàm confecto.*

48. *In omni corporis motu, ubi fatigari caperit, quies statim lassitudinem levat.*

49. *Consueti solitos labores ferre, etsi fuerint invalidi aut senes, non consuetis, quamvis robustis & juvenibus, facilius ferunt.*

50. *Consueta longo tempore, etiamsi deteriora sint, insuetis minus molesta solent esse. Quare ad insolita quoque facienda mutatio.*

51. *Plurimum & repente vacuare, vel reple-*
re,

46 HIPPOCRATES.

νέν, ἢ ψύχην, ἢ ἄλλως ὀκροσέν
τὸ σῶμα κινεῖν, σφαλερόν. καὶ
γὰρ πᾶν τὸ πολὺ τῇ φύσει πο-
λέμιον. τὸ δὲ κατ' ὀλίγον, ἀ-
σφαλές, καὶ ἄλλως ἢ κατ'
ἡσυχίαν ἐξ ἑτέρου ἐφ' ἑτέρον μετα-
βαίνει.

νβ'. Πάντα καὶ λόγον ποιεον-
τι, καὶ μὴ γινόμενα ὅτι καὶ λό-
γον, μὴ μεταβαίνειν ἐφ' ἑτε-
ρον, μένουντες δὲ δόξαν ἐξ
ἀρχῆς.

γγ'. Οἵ ποιοι τὰς καλὰς
ὑγείας ἔχουσιν, νέοι μὲν ὄντες,
βέλτερον ἀπαλλάσσουσιν τῶν
κακῶν ἐκείνων. ἐς δὲ
τὸ γῆρας, χεῖρον ἀπαλλάσ-
σουσιν. ἐκβαίνονται γὰρ ὡς ἐπὶ
τὸ

re, vel calefacere, vel refrigerare, aut alio quovis modo corpus movere, periculosum: omne siquidem nimium natura inimicum. Paulatim verò quod fit, tutum, & præsertim si quis ab uno ad aliud transierit.

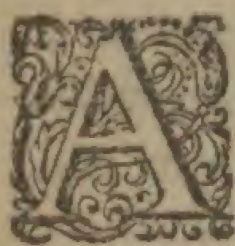
52. Omnia secundum rationem facienti; si non succedant secundum rationem, non est transeundum ad aliud, manente eo quod ab initio visum fuit.

53. Quicumque alvos humidas habent, siquidem juvenes fuerint, melius degunt his qui siccas habent. At in senectute deterius degunt; nam senescentibus
ut

τὸ πολὺ τοῖσιν ἀπογηράσκει
 νδ'. Μεγάθη δὲ σώματι
 ἐννεάσαι μὴν, ἐλσθέριον
 καὶ σὺν αἰσθῆς ἐγχεῖται
 δὲ, δύσχετον, καὶ χεῖρον
 ἐλασσόνων.

Τμήμα τρίτον.

Α'.

Ἡ μετὰ τοὺς πῶν
 ὥρεων μέγιστα π-
 κτερι νοσήματα
 καὶ ἐν τῇσιν ὥρεσιν
 αἱ μεγάλα μεταλλαγαὶ ἢ
 ψύξις, ἢ θάψις, ἢ τ' ἄλλα
 καὶ λόγον ἔτι.

β'. Τῶν φύσεων αἱ μὴ
 πρὸς γέρου, αἱ δὲ πρὸς χιμῶ-
 να δὲ ἢ κακῶς πεφύκει.

γ'. Τῶν

ut plurimum siccantur.

§ 4. *In procero corpore iuventutem exigere, liberale est, nec indecorum. eidem verò insenescere incommodum, & deterius brevitatem.*

Sectio tertia.

I.

Mutationes temporum potissimum pariunt morbos: & in ipsis temporibus magnæ mutationes aut frigoris, aut caloris; & alia pro ratione eodẽ modo.

2. Naturarum quædã ad æstatẽ, alia verò ad hyemem benè aut malè se habent.

D 3. Mor-

50 HIPPOCRATES.

γ'. Τῶν νόσων ἄλλαι πρὸς
ἄλλας οὗ ἢ κακῶς πεφύ-
κται· καὶ ἡλικία πνὲς πρὸς
ῥῆας, καὶ χύρας, καὶ διαί-
τας.

δ'. Ἐν τῇσιν ῥῆσιν, ὅταν
τῇ αὐτῆς ἡμέρης, ὅτε μὲν τάλ-
πῃ, ὅτε δὲ ψύχῃ γίγνηται,
φθινοπωρινὰ τὰ νοσήματα
πρὸς δέχεται χεῖρα.

ε'. Νότοι βαρυήκοι, ἀ-
χλυώδεις, καρηδοακοί, νω-
θροί, ἀφλυγχοί. ὁκότεν
ἐστὶ δυναστοῦν, τοιαῦτα
ἐν τῇσιν ἀρρώστειαι πάσχ-
ουσιν· ὡς δὲ βόρρον ἢ, βῆχες,
φάρυγγες, κοιλία σκληραὶ,
δυσχεῖαι, φεικώδεις, ὀδυ-
ναὶ πλυσρέων, στήθεων. ὁκότεν
ἐστὶ

SECTIO III. 51

3. Morbi alii ad alia bene vel male se habent: & quaedam etates ad anni tempora, & loca, & victus genera.

4. Per anni tempestates, quando eodē die modò calor, modò frigus fit, autumnales morbos expectare convenit.

5. Auster auditum hebetat, caliginem inducit, caput gravat, pigros & languidos reddit. Cum hic dominatum tenuerit, talia in morbis patiuntur. si verò aquilonia fuerit tempestas, tusses, faucium asperitates, alvi duræ, urinæ difficultates, horrores, laterum & pectoris dolores fiunt. Quum

D 2 hæc

ἔτι δυνάσθη, τοιαῦτα ἐν
τῇσιν ἀρρώστῃσι πρὸς δέχασ-
σθαι.

ς'. Οἷόνταν γέρου γυνή-
ται ἢ οἱ ὄμφιοι, ἰδρῶτας ἐν
τοῖσι πυρετοῖσι πολλὰς πρὸς
δέχασθαι.

ζ'. Ἐν τοῖσιν αὐχμηροῖσι πυ-
ρετοῖσι ὅξεις γίνονται καὶ ἡ
μὲν ἐπὶ πλεονῇ τὸ ἔτι τοιού-
τον ἔδον, οἷον πλεονῇ καὶ ἔτι
ἐποίησεν, ὥς ἐπιθροῦν καὶ τὰ
νεκρὰ καὶ τοιαῦτα δὲ πρὸς
δέχασθαι.

η'. Ἐν τοῖσι κατὰ φύσιν καὶ
ἐν τῇσιν, ἡ δὲ ὡρμήως τὰ ὡρμήως
ἀπολεῖται, δυνάσθη καὶ δὲ
καρτέες αἱ νῆσοι γίνονται. ἐν
τῇ τοῖσιν ἀκαταστάτοις ἀκαταστά-
τοις δὲ δύσκατοι.

θ'. Ἐν

SECTIO III. 53

*hac tempestas dominatum
tenuerit, talia in morbis ex-
pectare oportet.*

6. *Quum aestas fit si-
milis veri, sudores in fe-
bribus multos expectare o-
portet.*

7. *Per siccitates febres
acutae fiunt; & siquidem
annus magna ex parte talis
extiterit, qualem effecerit
constitutionem, tales ut
plurimum quoque morbos
expectare oportet.*

8. *Constantibus tempo-
ribus, si tempestiva tempe-
stivè fiant, morbi stabiles
& boni iudicii accidunt.
Inconstantibus autem in-
stabiles, & mali iudicii.*

D 3 2. Au-

θ'. Ἐν φθινοπώρῳ ὁξύνεται αἱ νῆσοι, καὶ θανάτωδέςονται τὸ ἐπίπαν. ἦρ δὲ ὑγιεινότερον, καὶ ἥκιστα θανάτωδες.

ι'. Τὸ φθινόπωρον τοῖς φθινοσσι κακόν.

ια'. Περὶ δὲ τῶν ὡρίων, ὡς μὲν ὁ χιμῶν αὐχμηρὸς καὶ βόρφοι γίνονται, τὸ δὲ ἔαρ ἐπομβρὸν καὶ νότιον, ἀνάγκη τῷ θερίῳ πυρετὸς ὀξείας, καὶ ὀφθαλμίας, καὶ δυσεντερίας γίνεσθαι, μάλιστα δὲ τῇσι γυναῖξιν, καὶ ἀνδράσι τοῖσιν ὑγροῖσι τὰ φύσιας.

ιβ'. Ἦν δὲ νότιον ὁ χιμῶν, ἔπειτα βόρφοι, καὶ οὐδὲν γίνονται, τὸ δὲ ἔαρ αὐχμηρὸν καὶ βόρφοι, αἱ μὲν γυναῖκες ἦσιν οἱ τό-

9. *Autumno in universum morbi acutissimi & perniciosissimi: Ver autem saluberrimum & minimè exitiale.*

10. *Autumnus tabidis malus.*

11. *Inter anni partes, si hyems sicca & aquilonia, ver pluviosum & australe fuerit, & state necesse est febres acutas fieri, & ophthalmias, & dysenterias, mulieribus præsertim & viris naturâ humidioribus.*

12. *At si australis hyems, & pluviosa, & clemens fuerit, ver autē siccū & aquiloniū, mulieres quibus par-*

D 4 tus

οἱ τὸν ὅλον τὸν ἥρ, ἐκ πά-
σης πεφάρκισται ἐκ τῆς αἵματος-
σιν. αἱ δ' αὖτε κωλιν, ἀκρα-
τέα καὶ νοσώδεα τὰ πικρὰ
πικρύνει, ὥστε ἢ πικρύνει
ἀπὸ πικρῶν, ἢ λεπτὰ καὶ νοσώ-
δεα ζῆν ἐόντα. τοῖς ἢ ἀλλοιοῖς
βρογχίτις δυσεντερία, καὶ ὁ-
φθαλμία καὶ ξηρὰ γίνονται. τοῖς
ἢ πρεσβυτέροις καὶ ἄρροις
συντόμως ἀποκινῶνται.

ιγ'. Ἦν δὲ τὸ θερμὸν αὐχ-
μηρὸν καὶ βόρειον γίνονται, τὸ
δὲ φθινόπωρον ἐπομβρὸν καὶ
νότον, κεφαλαλγία ἐς τὸ χι-
μῶνα γίνονται, καὶ βῆχες, ἔ-
βραγχαι, καὶ κόρυζα, ἐνίοις
ἢ καὶ φθίσεις.

ιδ'. Ἦν ἢ βόρειον ἢ ἐάνυδρον,
τοῖς

tus in ver incidit, quavis occasione abortiunt: quæ verò pepererint, infirmos & morbosos infantes edūt, ita, ut vel statim intereant, vel tennes & valetudinarii vivant. Cæteris verò mortalibus dysenteria & ophthalmia sicca fiunt, & senibus catarrhi perniciem brevi allaturi.

13. *Si verò æstas sicca & aquilonia fuerit, autumnus autem pluviosus & australis, capitis dolores ad hyemem fiunt, & tusses, & raucitates, & gravedines, nonnullis etiam tabes.*

14. *Si verò aquilonius sit & siccus autumnus,*
D s homi-

58 HIPPOCRATES.

τοῖσι μὲν ὑγροῖσι ἐξ ἑξῆς φύ-
ρας, καὶ τῇσι γυναιξὶ ξύμφο-
ρον· τοῖσι δὲ λοιποῖσιν ὀφθαλ-
μίας ἔσονται, καὶ πύρεθι
ὀξέες, καὶ κρύσταλλοι, καὶ ἐνίοι-
σι δὲ καὶ μελαγχολία.

ιε'. Τῶν δὲ κατὰ τὰς σιάν-
τας ἐν αὐτῇ, τὸ μὲν ὅλον οἱ
αὐχοὶ τῶν ἐπομβριῶν εἰσιν
ὕμεινότεροι, καὶ ἥσσον θανά-
τῳ δέουσι.

ισ'. Νοσήματα δὲ ἐν μὲν
τῇσιν ἐπομβρίῃσιν ὡς τὰ πολ-
λὰ γίνεσθαι πυρεθὶ τε μικροῖ,
καὶ κριθίνης ῥύσις, ἐσθιπέδονες,
ἐκ πίληπτοι, καὶ ἀπόπληκτοι,
καὶ κυνάγχαι. ἐν δὲ τοῖσιν
αὐχοῖσι, φθινώδεις, ὀφθαλ-
μίας, δρετρίπιδες, σπασμὸς,
καὶ δυσεντερίαι.

ιζ'. Αἱ

SECTIO III. 59

*hominibus natura humidis
& mulieribus commodus:
reliquis verò ophthalmia
sicca accident, & febres a-
cuta, & gravedines diu-
turna, nonnullis verò etiam
melancholia.*

15. *Ex constitutionibus
anni, in universum siccit-
ates assiduis imbribus sunt
salubriores, & minus mor-
tifera.*

16. *Assiduis imbribus
morbi ferè fiunt, febres lon-
ga, fluxiones alvi, putredi-
nes, epilepsia, apoplexia, an-
gina. Siccitatibus autem
morbi tabifici, ophthalmia,
articulorum dolores, urina
& intestinorū difficultates.*

17. Quo-

ιζ'. Αἱ ὅτι καὶ ἡμέτεροι κα-
ταστάσεις, αἱ μὲν βόρφοι τὰ τε
σώματα ξυνιστῶσι, καὶ οὖτοινα,
καὶ οὐκίνητα, καὶ οὐχόσα, καὶ
οὐκηνώτερα ποίεσιν, καὶ τὰς
καρδίας ξηραίνουσιν, καὶ τὰ ὅμι-
ματα δάκνυσιν, ἔπειτα τὸ θάνατον
καὶ ἀλγῆμα, καὶ ἡ περὶ πύρχη,
μάλλον πονέουσιν. αἱ ὅτι νότοι
ἀφ' αὐτῶν τὰ σώματα ἐξηραίν-
ουσιν, ἔπειτα καρδίας, καὶ καρδίας
ποιέουσιν, καὶ ἰλίγγες ἐν
τοῖσιν ὀφθαλμοῖσι, ἔπειτα σώ-
ματι δυσκίνησίῳ, καὶ τὰς
καρδίας ἐξηραίνουσιν.

ιη'. Καὶ ὅτι τὰς ὥρας, ὅτι μὲν
ἡμέρα καὶ ἄκρα ὅτι θέρμερα, οἱ παῖ-
δες, καὶ οἱ τέτταρον ἐχόμενοι τῇσιν
ἡλικίῃσιν, ἀριστά τε ἀφ' αὐτῶν,
καὶ ἐξηραίνουσιν μάλιστα. τὸ δὲ
θέρμερα

SECTIO III. 61

17. Quotidianæ autem constitutiones, aquilonis quidem, cogunt corpora, & firma, agilia, benèque colorata ac auditu valentiora reddunt, alvum siccant, oculos mordent, & si pectus dolor aliquis prius habuerit, exasperant: at austrina corpora exolvunt & humectant, auditum hebetant, caput gravant, vertiginem oculis, tarditatem corporibus adferunt, alvum humectant.

18. Per tempora verò anni, vere quidem & prima astate pueri, & his ætate proximi, optimè degunt valentque maximè. Æstate
verò

θέρει Θ Φ φθινοπώρῃς μέχρι
 μὲν πιν Θ οἱ γέροντες. τὸ δὲ λοι-
 πὸν Φ φθινοπώρῃς καὶ Φ χαρμῶ-
 ν Θ , οἱ μέσοι τῆς ἡλικίης.

ιβ'. Νοσήματα δὲ πάν-
 τα ἐν πάσῃ τῇσιν ὥρῃς γί-
 νεται, μάλλον δ' ἐνία κατ'
 ἐνίας αὐτέων καὶ γινέ Θ ἐ πα-
 ροξυνέ Θ .

κ'. Τὰ μὲν γὰρ ἥρ Θ τὰ
 μεανικὰ, καὶ τὰ μελαγχολικὰ, Θ
 τὰ ἐπιληπτικὰ, καὶ αἵματ Θ
 ῥύσεις, καὶ κυνάγχαι, καὶ κόρυ-
 ζαι, καὶ βράγχαι, καὶ βῆχες καὶ
 λέπται, καὶ λήχῃνες, καὶ ἀλφοὶ,
 καὶ ἐξαυθήσεις ἐλκώδεις πλεῖ-
 σται, Θ φύματα, καὶ δόθρηικα.

κα'. Τὰ δὲ θέρει Θ ἐνία
 τε τῶν αὐτέων, καὶ πυρετοὶ ξυνε-
 χεῖς, καὶ καῦσαι, καὶ τριταῖοι
 πλεῖ-

SECTIO III. 63

verò & autumnī ad aliquam usq; partē senes. Reliquo autumnō & hyeme, qui mediam aetatem agunt.

19. Quilibet in quibusvis anni temporibus morbi fiunt: nonnulli tamen in quibusdam ipsorum magis tum fiunt, tū exacerbantur.

20. Vere enim furores, melancholia, epilepsia, fluxiones sanguinis, angina, gravedines, rauces, tusses, lepra, impetigines, vitiliginēs & pustula ulceroſa plurima, tubercula, articulorum dolores.

21. Æstate verò nonnulli horum, & febres continua, & ardētes, & tertiana plu-

πλῆθεις, καὶ τεταρταῖοι, καὶ ἑ-
μεῖς, καὶ Διφύροισι, ἐὸ φθαλ-
μίας, ἐὸ ὧτων πόνοι, καὶ σωμα-
τικῶν ἐλκώσεις, καὶ σηπεδόνες αἰ-
δοίων, καὶ ἰδρώα.

κβ'. Τῷ δὲ φθινοπώρῃ, καὶ
τῷ χειμῶνι τὰ πολλὰ, καὶ πυ-
ρετοὶ τεταρταῖοι, καὶ πλάσθη-
τες, καὶ σπληνῆνες, ἐὸ ὕδρωπες,
καὶ φθίσιες, ἐὸ σπληνίτις, καὶ
λεπεντερίαι, καὶ δυσεντερίαι,
καὶ ἰσχυροὶ, καὶ κυνάγχαι, καὶ
αἰσθημαί, ἐὸ εἰλεοὶ, καὶ ἐπιλη-
ψίαι, ἐὸ τὰ μανικὰ, καὶ τὰ με-
λαγχολικά.

κγ'. Τῷ δὲ χιμῶνι
πλῆθεις, καὶ πνιγμοίαι,
λήθαργοι, κόρυζαι, βρογχίαι,
βῆχες, πόνοι στήθεων, καὶ πλῆ-
θειαι, καὶ ὀσφύϊαι, ἐὸ κεφαλαλ-
γία,

SECTIO III. 65

plurima, quartana item, & vomitiones, alvi profluvia, ophthalmia, aurium dolores, oris ulcerationes, genitalium putredines, & sudationes.

22. *Autumno aestivi etiam multi morbi fiunt, & febres quartana, & erratica, lienes, aqua inter cutem, tabes, urina stillicidia, lienteria, dysenteria, coxa dolores, angina, asthmata, volvuli, epilepsia, insania, melancholia.*

23. *Hyeme pleuritides, peripneumonia, lethargi, gravedines, raucedines, tusses, pectoris, laterum & lumborum dolores,*

E ver-

γία, ἱλιχοί, ἀποληξία.

κδ'. Εὐ δὲ τῇσιν ἡλικίαι-
 ρι τοιάδε συμβαίνει. τοῖσι
 μὲν μικροῖσι καὶ νεογνοῖς
 παρδίοις ἄφθαι, ἔμεθαι,
 βῆχες, ἀρρυθμία, φόβοι, ὁμ-
 φαλῆ φλεγμοναί, ὧτων ὑγρό-
 τητες.

κε'. Πρὸς δὲ τὸ ὀδοντο-
 φυεῖν προσάγεται ἕλων ὀδα-
 ξισμοί, πυρετοί, σπασμοί,
 ἀφῆροιαι, καὶ μάλιστα ὅταν
 ἀνάγῃ τὰς κυνόδοντας, καὶ
 τοῖσι παχυράτοις ἢ παρδίων,
 καὶ τοῖσι σκληροῖς καὶ κριλίας
 ἔχουσι.

κς'. Πρεσβυτέροις ἢ γε-
 νομμένοις παρδόμενα, σπον-
 δύλας ἢ καὶ τὸ ἰνίον εἶσω ὥσπερ
 ἄσθμα-

SECTIO III. 67

vertigines, apoplexia.

24. *Secundum aetates autem hac eveniunt. Parvis & nuper natis puerulis serpentina oris ulcera, vomitiones, tusses, vigiliae, pavores, umbilici inflammationes, aurium humiditates.*

25. *Ad dentiendi verò tempus accedentibus gingivarum pruritus, febres, convulsiones, alvi profluvia, maximè quum caninos edunt dentes, & iis praesertim pueris qui crassissimi sunt, & qui alvo sunt dura.*

26. *Ipsis verò grandiusculis tonsillarum inflammationes, vertebrae in occipitio introrsum luxationes,*

E 2 asch-

αἰσθητά, λιθιάσις, ἑλμινθες
 τροχύλαι, ἀσκαρίδες, ἀκρο-
 χερδόνες, σατυριασμοί, χοι-
 ραίδες, καὶ πάντα φύμα-
 ζα, μάλιστα δὲ τὰ περὶ τῆς
 μήτρας.

κζ'. Τοῖσι δὲ ἐπὶ πρεσβυ-
 τέροισι καὶ πρὸς τὴν ἡλικίαν
 πρὸς τὰς ἐκτετακτέων τε ζῶντων πολ-
 λὰ, καὶ πυρετοὶ χρόνιοι μάλ-
 λον, καὶ ἐκ τῶν αἱμάτων ῥύ-
 ριες.

κη'. Τὰ δὲ πλεῖστα τοῖσι
 παιδίοισι πάθηα κρύνεται, τὰ
 μὲν ἐν τεσσαράκοντα ἡμέρησι,
 τὰ δὲ ἐν ἑπτὰ μηνσὶ, τὰ δὲ
 ἐν ἑπτὰ ἔτεσι, τὰ δὲ πρὸς τὴν
 ἡλικίαν πρὸς τὰς ἐκτετακτέων.
 ὅσα δὲ αὐτῶν ἀφαιμένη τοῖσι παιδίοισι, καὶ
 μὴ ἀπολυθῇ πρὸς τὸ ἡδύσκηον,
 ἢ τῇ-

asthmata, calculi, lumbrici rotundi, ascarides, verruca pensiles, satyriasmus, struma, & alia tubercula, præcipuè verò antedicta.

27. *Grandioribus autem adhuc & ad pubertatem accedentibus, plurima ex his, & febres diuturnæ potius, & ex naribus sanguinis fluxiones.*

28. *Pueris autem plurimi morbi judicantur, alii intra dies quadraginta, nonnulli intra septem menses, quidam intra annos septem, alii ipsis ad pubertatem accedentibus. Qui verò pueris permanserint, neque circa pubertatem so-*

E 3 luti

ἢ τῇσι θήλεσι πρὸς τῶν
καταμύων ῥήξιας, χρονίζον
εἶωθεν.

κθ'. Τοῖσι δὲ νεανίσκοις
αἵματι πύριες, φτίσιες,
πυρετοὶ ὀξείες, ἐπιληψία, καὶ
τ' ἄλλα νεσήματα, μάλιστα δὲ
τὰ περὶ φρενῶνα.

λ'. Τοῖσι δὲ ὑπὲρ τὴν
ἡλικίαν ταύτην αἰσθήματα,
πλευρίπδες, πειπνύμο-
νία, λήθαργος, φρενίπδες,
καῦσι, ἀερόρροια χρονία, χολ-
έρα, δυσεντερία, λευτε-
ρία, αἱμορροΐδες.

λα'. Τοῖσι δὲ πρεσβύτησι
δυσπνοια, κατάρροι βηχώδεις,
σπασμὸς, δυσχερία, ἄρθρων
πόνοι, νεφρίπδες, ἱλιγχοὶ, ἀπο-
πλη-

*luti fuerint, aut foeminis
quum menstrua erumpunt,
inveteraſcere coſueverunt.*

29. *Adoleſcentibus ſan-
guinis expuitiones, tabes,
febres acutæ, epilepſia, alii-
que morbi, ſed præcipue
nunc dicti.*

30. *Ultra hanc ætatem
profectis aſthmata, pleuri-
tides, peripneumonia, le-
thargi, phrenitides, arden-
tes febres, diuturna alvi
profluvia, cholera, dysente-
ria, lienteria, hamorrhoides.*

31. *Senibus ſpirandi dif-
ficultates, deſtillationes
cum tuſſi, ſtranguria, dysy-
ria, articulorum dolores,
nephritides, vertigines, apo-*

E 4 ple-

πληξία, καχεξία, ξυσμοί &
 σώματι & ὅλα, ἀρρυθνία, κρι-
 λής κὲ ὀφθαλμῶν κὲ ῥινῶν ὑ-
 γρότητες, ἀμβλυωπία, γλαυ-
 κώσεις, βαρυηχία.

Τμήμα τέταρτον.

Α'.

Τὰς κύσας φαρ-
 μακεύειν ἡν ὀρ-
 γῇ, τετραμύα
 καὶ ἄλκι ἐπὶ με-
 νῶν· ἥσον δὲ ταύτας· πὰ δὲ
 ἡπικ καὶ πρεσβύτερα δὲ λα-
 βέειν χρὴ.

β'. Ἐν τῇ φαρμα-
 κείῃ τοιαῦτα ἀγειν ἐκ τῆς
 σώματι, ὁμοῖα κὲ αὐτόμα-
 τα

SECTIO IV. 73

plexia, mali corporis habitus, pruritus totius corporis, vigilia, alvi, oculorum & narium humiditates, visus hebetudines, glaucomata, auditus graves.

Sectio quarta.

I.

P*Ragnantes purgabis, si materia turgeat, quadrimestres, & usque ad septimum mensem; sed has parcius. Iuniores autem & seniores cautè vitare oportet.*

2. *Purgantium medicamentorum usu talia è corpore educenda, qualia spon-*

E 5

te

ταῖοντα χρῆμα. τὰ δ' ἐναν-
τίως ἰόντα, παύειν.

γ'. Ἦν μὲν οἷα δεῖ καθαί-
ρειν, καθαίρων, συμφέ-
ρετε καὶ δυνάμει φέρει. τὰ
ἢ ἐναντία, δυναμῶς.

δ'. Φαρμακείην μὲν ἥρεος
μᾶλλον τοῖς ἄνω χυμῶν ἢ
τοῖς καίτω.

ε'. Ὑπὸ κύνα ἔπεσεν κυνὸς,
ἐργώδεις αἱ φαρμακείαι.

ς'. Τὸς ἰσχυροὺς καὶ δυνάμει
ἄνω φαρμακείην, ὑποσελλο-
μῶς χυμῶνα.

ζ'. Τὸς ἢ δυνάμει, καὶ μέ-
σως δύσχυρος καίτω, ὑπο-
σελλομῶς φέρει.

η'. Τὸς

SECTIO IV. 75

*te etiam prodeuntia, iu-
vant: Contrario verò mo-
do exeuntia, sistenda.*

3. *Si qualia oportet purgē-
tur, confert, & facile ferūt:
Cōtrà verò si fiat, graviter.*

4. *Æstate superiores po-
tius ventres, hyeme verò
inferiores purgandi.*

5. *Sub Cane, & ante
Canem, difficiles sunt pur-
gationes.*

6. *Graciles & ad vo-
mendum faciles per super-
na purgare oportet, ca ven-
tes hyemem.*

7. *Vomentes verò diffi-
culter, & mediocriter car-
nosos, per inferiora, ca ven-
tes æstatem.*

8. Ta-

η'. Τὰς ὅφθινώδεας, ὑπο-
σελομύδας τὰς ἀνω φαρμα-
κείας.

θ'. Τὰς ὅ μελαγχολικὰς
ἀδρονέρας τὰς καὶ τὰ αὐ-
τῶ λογισμῶ τὰν αἰνῶ παρ-
υδαίς.

ι'. Φαρμακείαν ἐν τοῖσι
λίλυθ' ὀξέειν, ἢ ὀργῶ, αὐτῇ-
μερόν· χρώνειν γὰρ ἐν τοῖσι
τοιούτοις κακόν.

ια'. Οἷοις ἐσφύτοι καὶ
ὡς τὸ ὀμφαλὸν πόνοι, καὶ
ὀσφύθ' ἄλγημα μὴ λυόμε-
νον, μήτε ὑπὸ φαρμακείας,
μήτ' ἄλλως, εἰς ὑδρωπικὸν
ἰδρύνει.

ιβ'. Οἷοις καὶ λείαν λείαν
περιώ-

SECTIO IV. 77

8. Tabidos verò, caventes purgationes per superiora.

9. Melancholicos infrà vehementius purgabis, eadem ratione contrariam iniens vacuandi viam.

10. Purgandum in valde acutis, si turgeat materia, eodem ipso die. differre enim in talibus, malum.

11. Quibus tormina adsunt & circa umbilicum cruciatus, & lumborum dolor, qui neque medicamento, neque aliter solvatur, in siccum hydropa firmatur.

12. Quorum alvi levitate intestinorum laborant,

περιώδεις, χαμῶν Θ φαρμα-
κούφι ἀνω, κακόν.

ιγ'. Πρὸς τὰς ἐλλέβορος τοῖ-
σι μὴ ῥηϊδέως ἀνω κατὰ ταιρο-
μήροισι, πρὸς τὸ πόσι Θ πρὸς ὕ-
γραίνειν τὰ σώματα πλείονι
τροφῇ Θ ἀναπαύσθ.

ιδ'. Ἐπὶ πῶς πῆ τις ἐλλέβο-
ρον, πρὸς μὲν τὰς κινήσεις τὸ
σωμάτων μάλλον ἄγαν, πρὸς ὅ-
τις ὕπνους καὶ μὴ κινήσεις ἥσ-
σον. δηλοῖ ὅτι καὶ ἡ ναυκλίη ὅτι
κινήσεις τὰ σώματα ταρασσέ.

ιε'. Ἐπὶ πῶς βέλη μάλλον
ἄγαν τὸ ἐλλέβορον, κίνε τὸ σῶ-
μα. ἐπὶ πῶς δὲ παύσται, ὕπνον
ποιέει καὶ μὴ κίνε.

ις'. Ἐλλέβορον ἐπικίνδυ-
νον τοῖσι τὰς σάρκας ὑγείας
ἔχουσιν αἰσμεν γὰρ ἐμποιέει.
ιζ'. Ἀπυ-

SECTIO IV. 79

rant, eos hyeme suprà purgare, malum.

13. *Qui ad elleborum non facilè suprà purgantur, eorum corpora ante potionem copiosiore alimento & quiete prahumectanda.*

14. *Poto elloboro, corpus movendum potius, quàm somno tradendum aut quieti. Nam vel navigatio indicat motione turbari corpora.*

15. *Quum elleborum magis ducere voles, move corpus: quum verò sistere, somnum concilia, nec move.*

16. *Elleborus periculosus sanas carnes habentibus: Convulsionē enim inducit.*

17. *Non*

ιζ'. Α' πυρέτω ἰόντι, ἀπο-
σιλῇ, καὶ καρδιαγμῶς, καὶ σκο-
τόδινῳ, καὶ σῶμα ἐκπικρῶ-
μενον, αἶνω φαρμακείης δει-
ῶς σημεινῇ.

ιη'. Τὰ ὑπὲρ τῶν φρενῶν ὁ-
δυμήματα, ὁκῶτα κατὰ ρο-
δέον, αἶνω φαρμακείης δει-
ῶς σημεινῇ. ὁκῶτα ὅ καὶ τῶ
καὶ τῶ.

ιθ'. Οἰκῶτα ἐν τῇσι φαρ-
μακοποσίῃσι μὴ διψῶσι κα-
ταρρόμενοι, ὅ παύονται πρὶν ἢ
διψήσωσιν.

κ'. Α' πυρέθουσιν ἐξ σιν ἡ γέ-
νη ἰσθός, ἐ γυνάων βάρῳ,
ἐ ὁσφύος ἀλγυμα, καὶ τῶ φαρ-
μακείης

17. Non febricitanti cibi fastidium, oris ventriculi morsus, vertigo tenebricosa, & oris amaritudo, purgatione per superna opus esse significant.

18. Supra septum transversum dolores, quicunque egent purgatione, per superna purgandum esse significant: qui verò infrà sunt, per inferna.

19. Qui potione medicum purgantur non sitiunt, ipsorum purgandi finis non fit, donec siti verint.

20. Febris expertibus si tormina adsint, & genuum gravitas, & dolor lumborum, inferna purgatione

F

tione

μακείης δέϊσθαι σημαίνει.

κα'. Ὑποχωρήματα μέ-
λανα, ὀκθῖον αἷμα μέλαν,
ἀπ' αὐτομάτης ἰόντα, καὶ ξυλὴ
πυρετιῶ, καὶ ἀνδύ πυρετῶ, καί-
κιστα· καὶ ὀκθῶ αὐτὰ χρώ-
ματα ὑποχωρημάτων πλείω
πυκνότερα ἢ, μάλλον καίκιον.
ξυλὴ φαρμάκω ᾧ, ἀμύνον· καὶ
ὀκθῶ αὐτὰ χρώματα πλείω ἢ, ὅ
πυκνόν.

κβ'. Νοσημάτων ὀκθῶν
δύο μέρων, ἢ χολή μέλαι-
να ἢ ἄνω, ἢ καί τω ἐπέλθῃ,
θανάσιμον.

κγ'. Ὀκθῶσι σιν ἐκ νεσημά-
των ὀξέων, ἢ ἐκ πολυχρονίων,
ἢ ἐκ τρωμάτων, ἢ ἄλλως πως
λεπτονομήτοις χολή μέλαινα, ἢ
ὀκθῖον

tione opus esse significant.

21. Excrementa alvi nigra sanguini atro similia, sponte euntia, siue cum febre, siue citra febrem, pessima: & quanto ipsorum colores pravi fuerint plures, eò deterius. A medicamento autem talia exigere, melius est, idque quanto ipsorum plures fuerint colores, non malum.

22. Morbis quibuscumque incipientibus, si atra bilis supra infraue exierit, lethale.

23. Quibus per morbos acutos, aut diuturnos, aut vulnera, aut alium modum extenuatis atra bilis, aut

F 2 vel-

ὀκθῖον αἷμα μέλαν ὑπέλθῃ,
τῇ ὑστεραίῃ ἀποθνήσκουσιν.

κδ'. Δυσεντερία, καὶ ἀπὸ
χολῆς μελαίνης ἄρξεται, θανάσιμον.

κε'. Αἷμα ἄνω μὲν ὀκθῖον
αὐτῇ κακόν. καὶ τῷ ἥπατι αἷμα
μέλαν ὑποχωρεῖον.

κς'. Ἦν ὑπὸ δυσεντερίας
ἐχομένη οἷον σάκες ὑποχωρή-
σῃσι, θανάσιμον.

κζ'. Οἰκτῶσιν ἐν τοῖσι
πυρετοῖσιν αἱμορραγίαι πολλῇ-
ς ὀκθύνουσιν. ἐν τῇσιν ἀνα-
λήψεσιν τετέοισιν αἱ κηλίδες
καθυφαίνονται.

κη'. Οἰκτῶσιν χολώδεις
τὴν ἀναχωρήματα κωφώσιν
ἐπιγινωμῆς παύεται. καὶ
ὀκτῶσιν κωφώσιν, χολω-
δέων

velut sanguis niger subie-
rit, postridie moriuntur.

24. *Dysenteria, si ab atra-*
bile incipiat, lethalis est.

25. *Sanguinem supernè*
quidem efferri, qualiscun-
que sit, malum: Infernè ve-
rò niger si dejiciatur, bo-
num.

26. *Si dysenteriâ labo-*
ranti veluti caruncula de-
jiciantur, mortiferum.

27. *Quibus per febres*
sanguinis undecunque eru-
perit copia, iis cum reficiun-
tur, ventres humectantur.

28. *Quibus dejectiones*
sunt biliosæ, supervenien-
te surditate cessant: & qui-
bus surditas adest, bilio-

F 3 *forum*

δέων ἐπιγνομήων παύεται.

κθ'. Οἱ ὅσοι σιν ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν ἐκταμένοι ἐσσι ρίγηα γίνεσθαι, δύσκολα.

λ'. Οἱ ὅσοι σιν παροξυσμοὶ γίνονται, καὶ αὐτὸν ὥρην ἀφῇ ὁ πυρετός, ἐς τὴν αὐρίον τὴν αὐτὴν ὥρην καὶ λάβῃ, δύσκολα.

λα'. Τοῖσι καὶ πῶδε σιν ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν, ἐς ἄεθρα καὶ ὥρην καὶ γνάθους μάλιστα αἱ δ' ἀποστάσεις γίνονται.

λβ'. Οἱ ὅσοι σιν οὐκ ἀνισταμένησιν ἐκ τῶν νέσων καὶ πονέει, ἐν ταῦτα αἱ δ' ἀποστάσεις γίνονται.

λγ'. Ἀπὸρ καὶ καὶ ἀσθενέστερος καὶ ἢ πρὸς τὴν νόσον, ἐν ταῦτα σιελίζεσθαι ἢ νῆσθαι.

λδ'. Ἐπὶ

forum dejectione finitur.

29. *Febricitantibus s̄o sexto die rigores fiant, iudicationem habent difficilem.*

30. *Quibus paroxysmi fiunt, quacunque hora febris dimiserit, eadem si postero die repetat, iudicatus difficilis esse solet.*

31. *Qui per febres lassitudinem sentiunt, iis ad articulos, & iuxta maxillas potissimum abscessus fiunt.*

32. *Quibus ex morbo convalescentibus pars aliqua laborat, eò abscessus fiunt.*

33. *Sed & si ante morbum pars quapiam laboraverit, in eam se morbus obfirmat.*

F 4 34. Si

34. Si febre detento suffocatio derepente supervenerit, nullo in faucibus apparente tumore, lethale.

35. Si febre detento repente collum intorqueatur, ac vix deglutire queat, nullo existente tumore, lethale.

36. Sudores febricitantibus boni, qui manare ceperint die tertio, quinto, septimo, nono, undecimo, decimoquarto, decimoseptimo, vicesimoprimum, vicesimoseptimo, tricesimoprimum, & tricesimoquarto. ii enim sudores morbos judicant. Qui secus evenerint, laborem, & morbi longitudinem,

F s nem,

καὶ νόσος, καὶ ὑποτροπια-
σμός.

λζ'. Οἱ ψυχροὶ ἰδρώτες
ξυνὸν μὲν ὅξει πυρετῷ γιγνώμε-
νοι, θάνατον· ξυνὸν περὶ τέρῳ δὲ
μὴ καὶ νόσος σημαίνεται.

λη'. Καὶ ὅτε ἐνὶ τῷ σώμα-
τι ἰδρῶς, ἐν ταῦτα φράζει
πλὴν ἔσσαν.

λθ'. Καὶ ὅτε ἐνὶ τῷ σώμα-
τι θερμὸν ἢ ψυχρὸν, ἐν-
ταῦτα ἢ ἔσσαν.

μ'. Καὶ ὅτε ἐν ὅλῳ τῷ
σώματι μεταβολαί, καὶ ἐν τῷ
σώματι καὶ ἀψύχεται, ἢ αὐτὸς
θερμαίνεται, ἢ χεῶμα ἑτε-
ρον ἐξ ἑτέρου γίνεται, μὴ καὶ
νόσος σημαίνεται.

μα'. Ἰδρῶς πολὺς ἐξ
ὑπὸ ἀνδρὸς φανερῆς αἰτίας
γινό-

nem, & recidivas significant.

37. *Frigidi sudores, cum febre quidē acuta, mortem: cum mitiore verò, morbi longitudinem significant.*

38. *Qua corporis parte sudor est, ibi morbum esse significat.*

39. *Et qua parte corporis inest calor aut frigus, ibi morbus.*

40. *Et quando toto corpore mutationes accidunt, ut si corpus refrigeretur & vicissim calefiat, vel color alius ex alio oriatur, longitudinem morbi significant.*

41. *Sudor multus per somnum citra causam manifest-*

γινόμενον, τὸ σῶμα σημαίνει
ὅτι πλείονι τροφῇ χρεέται. ὡς
εἰς τροφὴν μὴ λαμβάνοντι
τὸτο γίγνεται, σημαίνει ὅτι κε-
νώσι (δ' εἴ).

μβ'. Ἰδρῶς πολὺς, ψυχρὸς
ἢ θερμὸς αἰεὶ ῥέων, ὁ ψυχρὸς
μείζων, ὁ ἢ θερμὸς ἐλάσσων ἐ-
σὸν σημαίνει.

μγ'. Οἱ πυρετοὶ οἰκρόσι μὴ
διαλείποντες διαλείπτης ἰχυ-
ρότεροι γίνονται, μάλλον ἐπι-
κίνδυνοι. ὅταν δ' αὖ τρέπον
διαλείπωσι, σημαίνει ὅτι ἀ-
κίνδυνοι.

μδ'. Οἰκρόσι πυρετοὶ
μακροὶ, τετέοσι φύματα ἐς
τὰ ἄρθρα, ἢ πόνοι ἐγίνονται.

με'. Οἰκρόσι φύματα
ἐς τὰ ἄρθρα, ἢ πόνοι ἐκ
πυρε-

nifestam factus, copiosiore cibo corpus uti significat: quod si cibum non assumenti hoc accadat, vacatione indigere significat.

42. *Sudor multus, frigidus calidusve sæper fluens; frigidus majorem, calidus minorẽ morbum significat.*

43. *Febres quæ tertio quoque die vehementius affligentes non intermittunt, periculosiores: quoquo modo autem intermiserint, periculum abesse significant.*

44. *Quos febres longæ exercent, iis tubercula ad articulos, vel dolores fiunt.*

45. *Quibus tubercula ad articulos, vel dolores post febres*

πυρετῶν μακρῶν γίνον), ὅτοι
σπλίοις πλείοσι χεῖρονται.

μς'. Ἦν ῥίγῳ ἐμπίπῃ
πυρετῶ μὴ Διφθερίποις, ἥδη
ἀσθενεῖ ἐόντι, θανάσιμον.

μζ'. Αἱ δὲ τοχρέμψεις αἱ ἐν
τοῖσι πυρετοῖσι μὴ Διφθερί-
ποις πελιδναί, καὶ αἱματώ-
δεις, καὶ δυσώδεις, ἔχολώ-
δεις, πάσαι κακαί. Διτοχω-
ρεῖσαι δὲ καλῶς, ἀγαθαί. ἔκτ'
ταὶ Διτοχωρήσιαι, καὶ ἔκτ' αὖ
ἐρεα. ὡς δὲ μὴ πῶς συμφερόν-
των ἐκκρίνηται Διὰ τῶν τόπων
τέτων, κακόν.

μη'. Ἐν τοῖσι μὴ Διφθερί-
ποις πυρετοῖσιν, ὡς αὖ ταὶ
μὲν ἔξω ψυχρὰ ἢ, ταὶ δὲ ἐνδον
καίη-

*febres diuturnas fiunt, ii
cibariis pluribus utuntur.*

46. *Si rigor, febre non
intermittente, agrum jam
debilem frequenter inva-
dat, mortiferum est.*

47. *Excreationes in fe-
bribus non intermittenti-
bus lividae, cruenta, foeti-
da, biliosa, omnes mala:
commodè tamē si prodeant,
bona. Sed eadem quoque est,
eorum quæ per alvum, &
urinas excernuntur, ratio.
Si quid verò; quod non ju-
vet, per hæc loca excerna-
tur, malum.*

48. *In febribus non in-
termittentibus si partes ex-
terna algeant, interna
uran.*

κρίνεται, καὶ διΨύχῃ, τα-
νάσιμον.

μζ'. Ἐν μὲν Διςλείποντι
πυρετῷ, καὶ χεῖλῳ, ἢ ὀφθαλμοῖς,
ἢ ὀφθαλμοῖς, ἢ ῥίσι Διςτραφῇ,
καὶ μὴ βλέπῃ, καὶ μὴ ἀκῆῃ,
ἤδη ἀσθενέῃ ἐόντῃ τῷ σώ-
ματι, ὅ, παῦν τεσσέων γῆν, ἢ
ἐργὸς ὁ δυνάμις.

ν'. Ὅκῃ αὖ ἐν τῷ πυρετῷ
μὴ Διςλείποντι δύσπνοια γέ-
νηται καὶ ὠδύνη φρεσίν, τα-
νάσιμον.

να'. Ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν
ἀπὸ στήματι μὴ λυόμενα πρὸς
ταῖς πρῶταις κείσας, μήκῃ
νόσος σημαίνει.

νβ'. Ὅκῃ οἱ ἐν τοῖσι
πυρετοῖσιν, ἢ ἐν τῇσιν ἀλλή-
λῃ ἀρρώστῃ καὶ περὶ αἵματι
ὀφθαλ-

uruntur & sitiunt, lethale est.

49. *In febre non intermittente si labrum, aut supercilium, aut oculus, aut nasus pervertatur, si non videat, si non audiat, imbecillo jam corpore, quicquid horum acciderit, in propinquo mors est.*

50. *Vbi in febre non intermittente difficultas spirandi & delirium acciderit, lethale.*

51. *In febris abscessus qui primis judicationibus non solvuntur, longitudinem morbi significant.*

52. *Quibus in febris, aut aliis morbis voluntariè*

G illa-

ὀφθαλμοὶ δακρύουσιν, ἔδὲν
 ἄτοπον. οὐχόσοις δὲ μὴ καὶ
 παθαίρεσιν, ἄτοπώτερον.

νγ'. Οὐχόσοις δὲ ἐπὶ τῷ ὀ-
 δόντων ἐν τοῖσι πυρετοῖσι πλεί-
 ον γλιχρα γίνεται, ἰχυρότεροι
 γίνονται οἱ πυρετοί.

νδ'. Οὐχόσοις ἐπὶ πολὺ
 βῆχες ξηραὶ, βραχέα ἐρετίζου-
 σαι ἐν πυρετοῖσι καυσώδε-
 σιν, ἢ πάνυ τοις ψώδεσιν εἰσίν.

νε'. Οἱ ἐπὶ βραδύς πυ-
 ρετοὶ πάντες κακὰ, πάλιν τῷ
 ἐφημέριον.

νς'. Πυρέεσσοντες ἰδρῶς ἐ-
 πιγυρόμενοι, μὴ ἐκλείπον-
 ται τῷ πυρετῷ, κακόν. μη-
 κύνει γὰρ ἢ νῆσθαι, καὶ ὑπερ-
 σίλω

SECTIO IV. 99

illacrymant oculi, absurdum non est: quibus verò præter voluntatem, absurdus.

53. *Quibus per febres circa dentes lentores obnascuntur, iis vehementiores fiunt febres.*

54. *Quibus sicca tusses, paulum irritantes, in febribus ardentibus diu durant, ii non admodum siticulosi sunt.*

55. *Ex bubonibus febres omnes mala, præter ephemeræ.*

56. *Febricitanti sudor superveniens, febre non deficiente, malum: prorogatur enim morbus, & mul-*

G 2. 1am

σίλω πλέω σημεῖναι.

νζ'. Ὑπὸ σπασμῷ ἢ τετα-
νῷ ἐνοχληθῆναι πυρετὸς ἐπι-
γνοῖται, λύει τὸ νόσημα.

νη'. Ὑπὸ καύτῃ ἐνοχληθῆναι
ἐπιγνοῖται, λύει τὸ νόσημα.

νθ'. Τριτῷ ἀκροῦς
κρίνεται ἐν ἐπὶ πεινῶν
τὸ μακροτέρως.

ξ'. Οἱ σπασμοὶ ἐν τῷ
πυρετοῖσι τὰ ὥτα κωφα-
ῖναι, αἵμα ἐκ ῥινῶν ῥυέν, ἢ
κρίνεται ἐκ πεινῶν, λύει τὸ
νόσημα.

ξα'. Πυρετοῖσι μὴ ἐν
πυρετοῖσι ἡμέρησιν ἀφῆ ὁ
πυρετὸς, ὡς τοιοῦτον εἶωθεν.

ξβ'. Οἱ σπασμοὶ ἐν τῷ
πυρετοῖσι ἡμέρησιν ἐπιγνο-
νται

SECTIO IV. IOI

tam humiditatē significat.

57. *Spasmo aut tetano vexato febris si accesserit, morbum solvit.*

58. *Si febre ardente laboranti rigor superveniat, solutio fit.*

59. *Tertiana exquisita septenis ad summum circuitibus judicatur.*

60. *Quibus per febres aures obduruerint, iis sanguis è naribus profluens, aut perturbata alvus, solvit morbum.*

61. *Febricitantium nisi diebus imparibus febris reliquerit, solet reverti.*

62. *Quibus per febres morbus regius supervene-*

G 3 rit

ται πρὸ τῆς ἐπὶ ἡμερῶν, κα-
κόν.

ξγ'. Οὐότοιζιν ἐν τοῖσι πυ-
ρετοῖσι καθ' ἡμέραν ῥίγηα γί-
νεται, καθ' ἡμέραν οἱ πυρετοὶ
λύον.

ξδ'. Οὐότοιζιν ἐν τοῖσι
πυρετοῖσι τῇ ἐβδόμῃ, ἢ τῇ ἐν-
νάτῃ, ἢ τῇ ἐνδεκάτῃ, ἢ πεσ-
σαρεσκαιδεκάτῃ ἰκτεροὶ ἐπι-
γίνονται, ἀχαθόν, ὡς μὴ τὸ
δεξιὸν ὑποχόνδριον σκληρὸν ᾖ.
ὡς ἢ μὴ, σὺν ἀχαθόν.

ξε'. Ἐν τοῖσι πυρετοῖσι πρὸς
τὴν κριλίαν καὶ μαῖαν ἰχυρὸν καὶ
καρδιωγμὸς, κακόν.

ξς'. Ἐν τοῖσι πυρετοῖσι
τοῖσιν ὅξέζιν οἱ σπασμοὶ καὶ
οἱ πρὸς τὰ σπλάγχνα πόνοι
ἰχυροὶ, κακόν.

ξζ'. Ἐν

*rit ante diem septimum,
malum.*

63. *Quibus in febris
quotidie rigores repetunt,
quotidie febres solvuntur.*

64. *Quibus per febres
morbus regius die septimo,
aut nono, aut undecimo,
aut quartodecimo superve-
nerit, bonum, nisi dextrum
hypochondrium durum sit:
alioqui minimè bonum.*

65. *In febris circa ven-
triculum vehemens æstus
& stomachi morsus, ma-
lum.*

66. *In acutis febris
convulsiones, & circa vi-
scera vehementes dolores,
malum.*

G 4 67. In

ξζ'. Εν τοῖσι πυρετοῖσιν οἱ
ἐν τῷ ὕπνῳ φόβοι ἢ σπασμοί,
κακόν.

ξη'. Εν τοῖσι πυρετοῖσι τὸ
πνεῦμα παροξύνεται, κακόν.
σπασμὸν γὰρ σημαίνει.

ξθ'. Οἰκίστοιςιν ἔρα πα-
χέα, θρομβώδεια, ὀλίγα, ὅσα
ἀπυρέτοις, πολλὰ δὲ ἐπελθόν
ἐν τετέων λεπτόν, ὠφέλεια μα-
λιστα δὲ τὰ τοιαῦτα ἔρχεται,
οἷσιν ἐξ ἀρχῆς, ἢ ἀπὸ ταχέων
ὑπόστασιν ἔχει.

ο'. Οἰκίστοιςιν δὲ ἐν πυρε-
τοῖσι τὰ ἔρα ἀνατεταραγμέ-
να, οἷον ὑποζυγίων, τετέοις
κεφαλαλγίαι ἢ πᾶραις, ἢ
παρέσυν).

οα'. Οἰκίστοισιν ἐξοδμοῖα κρί-
νεται, τετέοισιν ἐπινέφελον ἔχει
τὸ

67. In febris per somnos pavores, aut convulsiones, malum portendunt.

68. In febris spiritus offendens, malo est: convulsionem enim significat.

69. Quibus non sine febrilurina sunt crassa, grumosa, & pauca, si ab his tennes & copiosa meiantur, prosunt. Maxime verò tales redduntur, quibus statim ab initio, vel non ita multò post sedimentum inest.

70. Quibus per febres urina turbata, quales iumentorum, iis dolor capitis vel adest, vel aderit.

71. Quibus die septimo futura crisis est, iis

G 5 uri-

τὸ ἔξον τῇ τελευτῇ ἐρῶν, καὶ
τ' ἄλλα καὶ λόγον.

οβ'. Οὐκ ὅσοις ἐρεῖα δια-
φανεῖα λούκα, πονηρά. μά-
λιστα δὲ ἐν τοῖσι φρενιλικήσιν
ἐπιφαίνε).

ογ'. Οὐκ ὅσοις ἐποχόνδρια
μετέωρα διαδορδορίζοντα,
ὁσφύθη ἀλγήμεθα ἐπιχνο-
μήν, αἱ κοιλίαι τετέοις κα-
θυγραίνονται, καὶ μὴ φύσας
καταρράγας, ἢ ἔρεα πλῆ-
θη ἐπέλθῃ. ἐν πυρετοῖσι δὲ
ταῦτα.

οδ'. Οὐκ ὅσοις ἐλπίς ἐς τὰ
ἄρῃα ἀφίσταται, ῥύεται δὲ
ἀποσάριθ' ἔξον πολὺ, ἐπα-
χὺ, καὶ λούκον γινόμενον, οἷον
ἐν τοῖσι κοπώδεσι πυρετοῖσι
τελευ-

urina rubram die quarto nubeculam habet, ceteraque pro ratione.

72. *Quibus pellucida & alba sunt urinae, mala; praecipue verò in phreneticis apparent.*

73. *Quibus sublata hypochondria murmurant, lumborum superveniente dolore, iis alvi humectantur, nisi infernè flatus erumpant, aut urina multitudo prodeat. Atque hac in febribus.*

74. *Quibus spes est ad articulos abscessum futurum, abscessu liberat urina multa, crassa, & alba reddita: qualis in febribus cum lassitu-*

πετραίοις ἄρχεται ἐνίοις
γίνεσθαι. ἢ δὲ καὶ ἐν τῷ ῥινῶν
αἵματι ῥαγήσῃ, καὶ πάνυ παχὺ
λύεσθαι.

οε'. ἢν αἷμα ἢ πύον ἔρῃ,
τῷ νεφρῶν, ἢ τῷ κύστι· ἔλκω-
σιν σημήνεις.

οε'. Οἰκρόσιν ἐν τῷ ἔργῳ
παχὺ ἐόντι σαρκία μικρά,
ἢ ὥσπερ τρίχες ξυμεινόμεναι,
τῷ νεφρῶν ἀπὸ τῷ νεφρῶν ἐκ-
κρίνεσθαι.

οζ'. Οἰκρόσιν ἐν τῷ ἔργῳ
παχὺ ἐόντι πιτυρώδεια συ-
σφύσσονται, τῷ κύστι ἢ κύστι
ψωρεῖ.

οη'. Οἰκρόσι ἀπὸ τῶν τοιού-
των αἷμα ἔρῃ, τῷ νεφρῶν
ἀπὸ τῶν νεφρῶν φλεβίᾳ ῥήξιν
σημήνεις.

οθ'. Οἰκρό-

itudinis sensu quarto die
quibusdam exire incipit.
quod si ex naribus etiam
sanguis profluxerit, brevi
admodum solutio fit.

75. Si quis sanguinem aut
pus meiat, renum aut vesi-
cæ exulcerationem signifi-
cat.

76. Quibus cum urina
crassa exigua caruncula,
aut veluti pili unâ exeunt,
his à renibus excernuntur.

77. Quibus cum urina
crassa furfurea quædam si-
mul minguntur, his vesica
scabie laborat.

78. Qui sponte sanguinẽ
meiunt, iis à renibus venu-
lam ruptã esse significatur.

79. Qui-

οθ'. Οκόσσιζιν εν τῷ ἔρει
ψαμμώδεα υφίστα), τέτοι-
ζιν ἡ κύστις λιθιά.

π'. Ἦν αἷμα ἔρειη καὶ
θρόμβους, καὶ τραχέειν
ἔχη, καὶ ὁδυώη ἐμπίπῃ εἰς τὸ
πείλασπιον εἰς τὸ πείλαιον,
τὸ πεί τὸ κύστιν πονεῖ.

πα'. Ἦν αἷμα καὶ πῦον
ἔρειη, καὶ λεπίδας, καὶ ὁσμὴν
βαρείην ἢ, τὸ κύστις ἐλκωζιν
σημαίνει.

πβ'. Οκόσσιζιν εν τῇ ἔ-
ρήρη φῦμα φύεται, τέτοις,
ἀπυήσαντι καὶ ἐκτραχέ-
σι, λύσις.

πγ'. Οὔρησις νύκτωρ πολ-
λή

SECTIO IV. III

79. Quibus in urina
subsident sabulosa, iis vesica
calculo laborat.

80. Si quis sanguinem
aut grumos meiat, aut uri-
nam guttatim emittat, &
dolor ad imum ventrem ac
interfemineum incidat, ea
que circa vesicam sunt la-
borant.

81. Si quis sanguinem,
aut pus, aut squamulas
meiat, & gravis odor ad-
sit, vesicæ exulceratio signi-
ficatur.

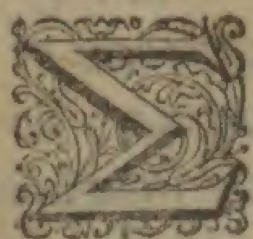
82. Quibus in meatu
urinario nascitur tubercu-
lum, suppurato eo & rupto,
solutio.

83. Mictus noctu pluri-
mus

λήγενο μέρη, σμικρὴν τὴν ὑπο-
χώρησιν σημαίνει.

Τμῆμας πέμπτον.

Α΄.

Πασμός ἐξ ἐλβε-
δόρα, θανάσιμον.

β΄. Ἐπὶ τραύ-
ματι σπασμός ἐ-

πιγνόμοι, θανάσιμον.

γ΄. Αἵματι πολλῷ ῥυέν-
ται, σπασμός ἢ λυγμός ἐπι-
γνόμοι, κακόν.

δ΄. Ἐπὶ ὑπερχατάρσει
σπασμός ἢ λυγμός ἐπιγνό-
μοι, κακόν.

ε΄. Ἦν μεθύων ἐξαίφνης
ἄφωνός τις γνέται, σπασμοὶ
ἄποθνήσκει, ὡς μὴ πυρετός
ἐπι-

SECTIO V. 113
mus parvam dejectionem
significat.

Sectio quinta.

I.

Convulsio ab elle-
boro, lethalis.

2. Convulsio
vulneri super-
veniens, lethalis.

3. A copioso sanguinis
fluxu singultus, aut con-
vulsio, malum.

4. A purgatione immo-
dica, convulsio aut singul-
tus superveniens, malum.

5. Si ebrius quispiam de-
repente obmutescat, con-
vulsus moritur, nisi febre

H corri-

ἐπιλάβῃ, ἢ ἐς τὴν ὥρην ἐλ-
θὼν κατ' αὐτὴν κραιπάλας
λύον, φθέγγῃ).

ε'. Οἰκίται ὑπὸ τριῶν ἀ-
λίσκονται, ἐν τεσσαρσιν ἡ-
μέρησιν ἀπέχονται. ὡς δὲ
ταύτας ἀφύγῃ, ὑγιᾶς
γίνονται.

ς'. Τὰ ἐπιληπτικὰ οἰκίται
πρὸς τὴν ἡμέραν γίνεσθαι, μετὰ τὰς
ἑξῆς οἰκίται, ὅτε πέντε καὶ ἑκά-
στῃ γίνεσθαι, τετάρτοις τὰ
πολλὰ ξυμβαίνει.

ζ'. Οἰκίται πλὴν οὐκ
ἐν ἡμέρᾳ ἀνακαταίρον-
ται ἐν τεσσαρσιν καὶ ἑκά-
στῃ, τετάρτοις ἐς ἐμπύημα
μετὰ τὰς.

θ'. Φθίσις γίνεσθαι μέγιστος
ἡλικίᾳ τῇσιν ἀπὸ οὐκ ἑκά-
δεκα

corripiatur, aut ubi ad horam pervenerit qua crapula solvuntur, vocem recuperet.

6. Qui tetano corripiuntur, intra quatuor dies intereunt: si verò hos superaverint, incolumes evadunt.

7. Epilepsia quib. ante pubertatē cōtingit, mutationē recipit: quibus post vicesimū verò quintū annū, eos ferē comitatur ad mortem usq.

8. Qui pleuritide laborant, nisi intra dies quatuordecim supernè repurgentur, iis in empyema fit mali translatio.

9. Tabes iis maximè etatibus fit quæ à decimo octa-

δεκα ἐτέων μέχρι πέντε καὶ
τρίηκοντα.

ι'. Οἷοςσις κυανόχλω
διαφύγειν ἐς τὸ πνύμενα
τρέπεται, ἐν ἐπὶ ἡμέρησιν
ἀποθνήσκουσιν. ὡς δὲ ταύτας
διαφύγουσιν, ἔμπυοι γίνονται.

ια'. Τοῖσιν ὑπὸ τῶν φθισίων
ἐνοχλοῦντοισιν, ὡς τὸ πλύ-
σμα ὅπερ αὐτὸ ἀποθήσασθαι βα-
ρὺ ὅζῃ ἐπὶ τὰς αὐτὰς ἐπι-
χεύμενον, καὶ αἱ τείχες ἀπὸ τῆς
κεφαλῆς ῥέουσιν, θανάσιμον.

ιβ'. Οἷοςσις αὐτὴ φθισίῳ-
σιν αἱ τείχες ἀπὸ τῆς κεφαλῆς
ῥέουσιν, ὅτοι διαρροίης ἐπι-
γνομένης ἀποθνήσκουσιν.

ιγ'. Οἷοςσις αἷμα ἀφραδες ἀ-
ναπλύσσει, τείλοισιν ἐκ τῆς πνύ-
μενος ἢ τοιαύτη ἀναγωγή γίνεσθαι.

ιδ'. Ὑπὸ

vo sunt anno ad tricesimumquintum.

10. Quibus ex angina libertatis ad pulmonem muli fit conversio, ii intra dies septem moriuntur: si verò hos effugerint, purulenti evadunt.

11. Qui tabe vexantur, si sputum quod extussiunt, carbonibus injectum olet, graviter, & capilli à capite defluunt, lethale.

12. Quibus per tabem capilli defluunt à capite, ii fluxione alvi superveniente moriuntur.

13. Qui spumantem sanguinem extussiunt, iis ex pulmone educitur.

H 3 14. Si

ιδ'. Ὑπὸ φθίσει Θ ἐχομένα
 Διάρροια ἐπιγνομένη, θανα-
 τῶδες.

ιε'. Οὐκ ὅσοι Θ πλὴν εἰ-
 δ Θ ἐμπυοὶ γίνονται, Λ ἀνακα-
 θαρτῶσιν ἐν τεσσαράκοντα ἡ-
 μέρησιν ἀφ' ἧς αὐτὴ ῥῆξις γήνη-
 ται, πνύονται. Λ ὃ μὴ, εἰς
 φθίσιν μετίστανται.

ισ'. Τὸ θερμὸν βλάβη
 ταῦτα τοῖσι πλεονάκεις χρεο-
 μύοισι: σαρκῶν ἐκδήλωσιν,
 νύκτων ἀκρότητα, γνώμης
 νάρκωσις, αἱμορραγίας, λήπο-
 θυμίας: ταῦτα οἷσι θάνατος.

ιζ'. Τὸ ὃ ψυχρὸν σπασμὸς,
 τετάνος, μελασμός, κήρυξ,
 πυρετώδες.

ιη'. Τὸ

14. Si tabe detento proflu-
vium alvi superveniat,
lethale.

15. Qui ex pleuritide
empyi fiunt. si à ruptione in-
tra dies quadraginta sur-
sum purgentur, liberantur:
alioqui transeunt in ta-
bem.

16. Calidum frequen-
tiore usu hac invehit in-
commoda, carnis effœmina-
tionem, nervorum inconti-
nentiam, animi torporem,
profusiones sanguinis, ani-
mi deliquia; ad. qua qui-
dem mors.

17. Frigidum verò con-
vulsiones, tetanos, nigrores,
& rigores febriles.

H 4 18. Fri-

ιη'. Τὸ ψυχρὸν πολέμιον ὀ-
σέοισιν, ὀδῶσι, νύκτοισι, ἐγκεφά-
λῳ, νῶταίῳ μυελῷ. τὸ δὲ θερ-
μὸν ἀφέλιμον.

ιθ'. Οὐκ ὅσα κατέψυκται,
ἐκ θερμάνει δέ, πάλιν οὐκ ὅσα
αἰμορροῦνται, ἢ μέλαινα.

κ'. Εἴλεξι τὸ μὲν ψυχρὸν
δακτυλίδες, δέμας πεισκλη-
ρύνει, ὀδύνῳ ἀνεκπύηθαι
ποιεῖ, μελασμός, ῥίγας
πυρετώδεις, σπασμούς, καὶ τε-
ταίνους.

κα'. Εἴσι δὲ ὅτι ἐπὶ τετα-
νῶ ἀνδρῶν ἐλκεῖται νέω διστάρκῳ,
θέρειται μέσθι, ψυχρὸς πολλῶς
κατὰ χυλὸν ἐπανόκλησιν θέρ-
μης ποιεῖται. θέρμη δὲ ταῦτα
ρύει.

κβ'. Τὸ

18. *Frigidum inimicum ossibus, dentibus, nervis, cerebro, dorsali medulla: calidum verò amicum.*

19. *Qua perfrigerata sunt, excalfacere oportet, præter ea quæ sanguinem profundunt, aut brevi sunt profusura.*

20. *Frigidum ulceribus mordax, cutem obdurat, dolorem insuppurabilem facit, nigrores, rigores febriles, convulsiones & tetanos.*

21. *Est tamen ubi in tetano sine ulcere, juveni benè carnosio, & state media, frigida larga perfusio calorem revocat. calor verò hac sanat.*

H 5 22. Ca-

κβ'. Τὸ θερμὸν ἐκπυη-
κὸν, ὅτε ἐπὶ παντὶ ἔλκε, μέ-
γιστον σημεῖον ἐς ἀσφαλίσιν·
δέρμα μαλάσκει, ἰχναίνει, ἀ-
νώδυνον, ῥιγέων, σπασμῶν,
τετάνων παρεληθαικόν. τὴν δὲ
ἐν τῇ κεφαλῇ κερηδοαρίω
λύει. πλεῖστον ὅμως φέρει ὅσταν
καταγματοῖς, μάλιστα ὅταν τοῖ-
σιν ἐψιλωμένοισι. τετάνων δὲ
μάλιστα τοῖσιν ἐν κεφαλῇ ἔλ-
κεα ἔχουσιν καὶ ὅσοι ὑπὸ ψύ-
ξι. Θνήσκουσιν ἢ ἐλκεῖται. καὶ
ἐρρησιν ἐσθιομένοισιν, ἑδρη,
αἰδοῖαν, ὑσέρη, κύσκει, τετάνοι-
σι τὸ θερμὸν φίλον καὶ κερ-
νον· τὸ δὲ ψυχρὸν πολέμιον καὶ
κτείνει.

κγ'. Ἐν

22. *Calidum suppurationem faciens, non in omni ulcere, maximum securitatis præstat indicium: cutem emollit, extenuat, dolorem lenit, rigores, convulsiones, tetanos mitigat: capitis gravitatem solvit: ossibus fractis plurimum prodest, maxime si nudata sint, multoque magis iis qui in capite ulcera habent: iis etiam quæ moriuntur aut ulcerantur à frigore. herpetibus denique exedentibus, sedi, pudendo, utero, vesicæ his omnibus calidum amicum & decretorium, frigidum inimicum & interimens.*

23. Fri-

κγ'. Εν τετέοις ὃ δει τῷ
 ψυχρῷ χρεῖσθαι, ὁκόθεν αἰ-
 μθρῶν γένεσις ἢ μέλαινα, μὴ ἐπ' αὐ-
 τὰ, ἀλλὰ πρὶν αὐτὰ ὁκόθεν ἐ-
 πιρρεῖ. Ἐὐκόστω φλεγμονῇ ἢ
 ἐπιφλογίσματι ἐς τὸ ἐρυθρὸν
 καὶ ὕφαιμιν ῥέποντα νεαρῶν
 αἱμάτων, ἐπὶ ταῦτα ἐπεὶ τά-
 γε παλαιὰ μελαίνει. καὶ ἐρυ-
 σίπελας τὸ μὴ ἐλκυσθῆναι ὠ-
 φελῆ· ἐπεὶ τότε ἐλκυσθῆναι
 βλάπτει.

κδ'. Τὰ ψυχρὰ, οἷον χιόν,
 κρύσταλλον, τῷ σήθει πολέ-
 μισι, βηχέων κινήσει αἱμθρ-
 ροῖσι, καὶ ἄρροισι.

κε'. Τὰ ὃ ἐν ἄεθροισιν οἰδῆ-
 ματι

23. Frigido verò in his
utendum, unde fluit aut
fluxurus sanguis est, non
quidem eodem loci, sed cir-
ca ea loca unde influit :
& si quæ partium inflam-
mationes, aut ardores ad
rubrum sanguineumve co-
lorem tendunt; ex recenti
sanguine, iisdem ipsis ad-
hibito: nam inveterata ni-
grescit. Erysipelas etiam
non ulceratum iuvat: si-
quidem exulceratum lædit.

24. Frigida, veluti nix
& glacies, pectori inimica,
tusses movent, sanguinis
fluxiones, & destillationes
efficiunt.

25. Articulorum tumo-
res

μαζα καὶ ἀλγήμαζα ἄτερ ἑλ-
κεθ, καὶ ποδαγελιά, καὶ
ἀπώσμεζα, τέων τὰ πλείους
τὸ ψυχρὸν πολλὸν καὶ χαλρόμε-
νον ῥηίζε τε καὶ ἰχναίνει, καὶ ὀ-
δύνει λύφ. νάρκη γὰρ μετερίη
ὀδύνης λυλική.

κς'. Ὑδὼρ τὸ ταχέως θερ-
μανόμενον καὶ ταχέως ψυχό-
μενον, καφότατον.

κζ'. Οἰότοισι δὲ πιεῖν ὀ-
ρέξεις νύκτωρ, τοῖσι πάνυ δι-
ψῶσιν, ὡς ἐπιγεγενηθῶσιν, ἀ-
γαθόν.

κη'. Γυναικείων ἀγωγὴν
ἢ ἐν δράμασι πυρίη. πολ-
λαχρὸν δὲ καὶ εἰς ἄλλα χρησι-
μη αὐτῷ, εἰ μὴ καρδιαρίας
ἐνεποιή.

κθ'. Τὰς κυέστας φαρμα-
κείην

res & dolores absque ulcere,
atque etiam podagricos, &
convulsiones magna ex par-
te frigida largè affusa levat
& extenuat, solvitque do-
lorem. Nam modicus torpor
doloris solvendi vim habet.

26. Aqua quæ citò cale-
fit & citò refrigeratur, le-
vissima.

27. Quibus noctu bibendi
est aviditas, iis admodum
sitiētib; obdormiscere, bo-
no est.

28. Suffitus aromatum
muliebriā educit. Sapius
verò & ad alia utilis esset,
nisi capitis induceret gravi-
tatem.

29. Pregnantes purga-
bis,

καὶ ἐν, καὶ ὀργῶν, τετραμέλινα,
καὶ ἄλλοι ἐπὶ μέλιτι ἥσσον
οὗ ταύτας. καὶ οὗ νήπια
καὶ πρεσβύτερα δὲ λαβέεσθαι
χρή.

λ'. Γυναικὶ ἐν γαστρὶ ἐ-
χούσῃ ὑπὸ ἡνθ' ὅξέων νεση-
μάτων ληφθῆναι, θανάσιμον.

λα'. Γυνὴ ἐν γαστρὶ ἔχουσα
φλεβοτομηθεῖσα ἐκτελώσκει,
ἢ μᾶλλον εἰ μείζον εἴη τὸ ἔμ-
βρυον.

λβ'. Γυναικὶ αἷμα ἐμεί-
σῃ, ἢ κατὰ μελῶν ῥαχύτων,
λύσις γίνεσθαι.

λγ'. Γυναικὶ ἢ κατὰ μελῶν
ἐκτελεπόντων, αἷμα ἐκ τῶ ῥι-
νῶν ῥυλῶναι, ἀσφαλές.

λδ'. Γυναικὶ ἐν γαστρὶ
ἐχούσῃ καὶ ἢ κατὰ γαστρίαν πολλὰ
ῥυγῆ.

bis, si materia turgeat, quadrimestres, & usque ad septimum mensem, sed has minus. Minore verò aut grandiore foetu, abstinebis.

30. *Mulierem gravidam morbo quopiam acuto corripi, lethale.*

31. *Mulier in utero ferens, sectâ venâ abortit, eoque magis si sit foetus grandior.*

32. *Mulieri sanguinem evomenti, menstruis erumpentibus, solutio fit.*

33. *Mulieri menstruis deficientibus, sanguis è naribus profluens, bono est.*

34. *Mulieri uterum gerenti si alvus multum*
I *fluat*

ῥυή, κίνδυνος ἐκτεῶσαι.

λε'. Γυναικὶ ὑπὸ ὕστερι-
κῶν ἐνοχλησμένη, ἢ δυστοκί-
ση, παρὰ μὲν ἐπιγνώμην, ἀ-
γαθόν.

λς'. Γυναικὶ τὰ κατὰ μή-
νια ἄγχοα, καὶ μήνῃ τὰ αὐτὰ
αἵματι γινώμηναι, κατὰ ῥοὴν δὲ
σημαίνει.

λζ'. Γυναικὶ ἐν γαστρὶ ἐ-
χέσῃ καὶ οἱ μακροὶ ἐξαίφνης
ἱχνοὶ γίνονται, ἐκτεῶσαι.

λη'. Γυναικὶ ἐν γαστρὶ ἐ-
χέσῃ καὶ ὁ ἕτερος μακρὸς ἱ-
χνὸς γίνεται διδυμα ἐχέσῃ,
θάτερον ἐκτεῶσαι. καὶ καὶ
μὲν ὁ δεξιὸς ἱχνὸς γίνεται,
τὸ ἄρσεν· καὶ ὁ ἄριστερος, τὸ
θῆλυ.

λθ'. Η'

fluat, periculum est ne abortiat.

35. *Mulieri hysterica, aut difficulter parienti, sternutamentum superveniens, bonum.*

36. *Mulieri menses decolores, nec eodem semper modo & tempore prodeuntes, purgationem indicant esse necessariam.*

37. *Si mulieri uterum ferenti mamma subito extenuentur, abortit.*

38. *Mulieri geminos ferenti si altera mamma extenuetur, alterum abortus edit: & si quidem dextra mamma gracilis fiat, marē; si verò sinistra, foeminam.*

λθ'. Ἦν γυνὴ μὴ κύβ-
σαι, μηδὲ τετοκῆα γάλα ἔ-
χει, ταύτῃ πὺ χαλμυρία
ἐκλέλοιπε.

μ'. Γυναιξὶν ὁκόσηζιν ἐς
τὸς πτῦθ' αἵμα συσρέφεται,
μανίῳ σημαίνῃ.

μα'. Γυναικαὶ ὡς θέλης ἐι-
δέναι εἰ κύβ, ἐπὶ καὶ κατὰ δειν
μέλλῃ, μελίχροτον διδόναι
πιεῖν. κὼ μὲν σρόφον ἔχει πρὸς
τὴν γαστέρα, κύβ. ὡς ὅ μὴ, &
κύβ.

μβ'. Γυνὴ ἔγκυος, εἰ μὲν
ἄρρεν κύβ, ὄχρεος ἐστίν. ὡς ὅ
θηλυ, δύχρεος.

μγ'. Ἦν γυναικὶ κύβη
ἐρυσίπελας ἐν τῇ ὑτέρῃ γήνηται,
θανατῶδες.

μδ'. Ὀκόσαι πρὸς φύζιν
λεπταί.

39. Si mulier quæ nec
prægnans, nec puerpera est,
lac habet, ei menstrua de-
fecerunt.

40. Quibus mulieribus
in mammis sanguis colligi-
tur, furorem significat.

41. Si velis nosse an mu-
lier conceperit, dormitura
aquam mulsam potui dato:
et si ventris tormina patia-
tur, concepit: sin minus, non
concepit.

42. Mulier gravida si
marem gerit, benè colorata
est: si fœminam, decolor.

43. Si mulieri prægnan-
ti fiat in utero erysipelas, le-
thale est.

44. Quæ præternaturam
I 3 tenues

λεπταὶ ἐῴσιν ἐν γαστρὶ ἔχου-
σιν, ἐκπιτρώσκουσι πρὶν ἢ πα-
χυθῶσιν.

με'. Οὐκ οὔσα δὲ μετρίως
τὸ σῶμα ἔχουσα ἐκπιτρώσκου-
σι δὲ μίλινα καὶ τελέμινια ἄτερ
πρωφάσι καὶ φανεῖς, ταύτη-
σιν αἱ κοτυληδόνες μύξης με-
σαι εἰσι, καὶ ἐδύναντο κρατεῖν
ὑπὸ τῆς βάρους τὸ ἐμβρυον, ἀλλ'
ἀπορρήγνυντο.

μες'. Οὐκ οὔσα καὶ ὡς φύσιν
παχεῖα ἐῴσιν μὴ συλλαμ-
βάνουσιν ἐν τῇ γαστρὶ, ταύτη-
σι τὸ ἐπίπλοον τὸ σῶμα τῶν ὑ-
στερέων ἀποπιέζει, καὶ πρὶν ἢ λε-
πτωθῶσιν, ἐκύνουσιν.

μες'. Ἢν ὑστέρη ἐν τῇ ἰσχίᾳ
ἐγκυμῶντι ἀφ' αὐτῆς, ἀνάγκη
ἐμμετρὸν γενέσθαι.

μή'. Ἐμ-

tenuēs uterum gerunt, abortiunt donec habitiores evaserint.

45. *Quæ verò mediocriter corpulenta abortum faciunt secundo mense aut tertio sine occasione manifesta, iis acetabula uteri mucoris sunt plena, nec præ pondere foetum continere possunt, sed abrumpuntur.*

46. *Quæ præter naturam crassa non concipiunt, iis uteri os ab omento comprimitur, & priusquam extenuentur, non concipiunt.*

47. *Si qua parte uteris coxa adjacet suppuraverit, linamentis conserptis curetur necesse est.*

I 4 48. Fœ-

μή. Ἐμβρυα, τὰ μὲν ἄρ-
σεναι ἐν τοῖσι δεξιόισι, τὰ δὲ θή-
λια ἐν τοῖσιν ἀριστεροῖσι μάλλον.

μθ'. Εἰς ὑπερέων ἐκπλώ-
σιαις πλαρμικὸν ἐπιλαμβάνει, ἐ-
πιλαμβάνει τὰς μυκτῆρας καὶ
τὸ σῶμα.

ν'. Γυναικὶ τὰ κατὰ μιλύια
ὡς βέλη ἐπιχεῖν, σικύλιον ὡς
μεγίστην πρὸς τὰς πετὰς
πρὸς δαλῆς.

να'. Οὐκ ὅστις ἐν γαστρὶ ἔ-
χει, τὰ τῶν τὸ σῶμα τὸ ὑπε-
ρέων συμμέμυκεν.

νβ'. Ἢν γυναικὶ ἐν γαστρὶ
ἔχῃ γάλα πολὺ ἐκ τῆς μα-
ζῶν ῥυῆς, ἀδυνάτους τὸ ἔμβρυον
σημαίνει. ὡς δὲ σερεοὶ οἱ μαδοὶ
ἔωσιν, ὑγιεινότερον τὸ ἔμβρυον
σημαίνει.

νγ'. Οὐκ ὅ-

48. *Fœtus maris dextrâ
uteri parte, fœmina sinistrâ
magis gestantur.*

49. *Ad secundas detur-
bandas, sternutatorio im-
misso, nares & os compri-
mito.*

50. *Mulieri si velis men-
strua sistere, cucurbitulam
quàm maximam ad mam-
mas appone.*

51. *Quæ uterum ferunt,
iis uteri os connivet.*

52. *Mulieri gravida
si lac è mammis copiosè
fluat, fœtum imbecillum
significat: si verò firma
solidaque mamma fuerint,
valentiolem fœtum signi-
ficat.*

I 5 53. *Quæ*

νγ'. Οκόστω Διὰ φθέρων
μέλλουσι τὰ ἔμβρυα, ταύτη-
σιν οἱ πτῆτοι ἰχνοὶ γίνονται. ὡς
ἔτι πάλιν σκληροὶ γίνονται, ὁ-
δὴν ἔσται ἢ ἐν τοῖσι πτῆτοισιν,
ἢ ἐν τοῖσιν ἰχθύοισιν, ἢ ἐν τοῖ-
σιν ὀφθαλμοῖσιν, ἢ ἐν τοῖσι
γένοι, καὶ ἐν Διὰ φθέρουσιν.

νδ'. Οκόστω τὸ σῶμα τῷ ὑπε-
ρέων σκληρόν ἐστι, ζωότησιν ἀνά-
κη τῷ σῶμα τῷ ὑπερέων ζυμμεύει.

νε'. Οκόστω ἐν γαστρὶ ἔχουσι
ὑπὸ πυρετῶν λαμβάνονται, καὶ
ἰχυρῶς ἰχναίνονται ἄνδρ' ἀφ-
φάσι. Φανερῆς, τίκτουσι χα-
λεπῶς καὶ ἐπικινδύνως, ἢ ἐκ-
τρώσκουσι κινδυνεύουσιν.

νς'. Ἐπὶ ῥόῳ γυναικείῳ
σπασμὸς καὶ λεπτοθυμία ὡς
ἐπιγλήνη, κακόν.

νζ'. Κα-

53. *Quæ fœtum sunt perdituræ, iis mamma extenuantur: contrà verò duræ si fiant, dolor aut mammas, aut coxas, aut oculos, aut genua fatigabit, nec abortiunt.*

54. *Quibus os uteri durum est, iis os uteri arctetur est necesse.*

55. *Quæ gestantes uterum febris corripuntur, & vehementer sine evidente causa extenuantur, eæ difficulter & cum periculo pariunt, aut abortientes periclitantur.*

56. *Si muliebri profluvio convulsio & animi defectus superveniat, malo est.*

57. Men-

νζ'. Καταμυλίων γνομήνων
πολύων, νθσοι ξυμβαινεν κη
μη γνομήνων, ἀπὸ τ' ὑτέρης
ξυμβαινεν νθσοι.

νη'. Ἐπὶ δρχῶ φλεγμαί-
νοντι, κη ἐπὶ ὑτέρῃ φλεγμαίνε-
ση, κη ἐπὶ νεφροῖσιν ἐμπύοις
πραγξαίη ἐπιγίνεται. ἐπὶ δὲ
ἥπατι φλεγμαίνοντι λυγξ ἐ-
πιγίνεται).

νθ'. Γυνὴ κὺ μὴ λαμεδάνη
ἐν γαστρὶ βέλη ἢ εἰδέναι εἰ λή-
ψεται, πεικαλύψας ἰμαῖοις
κι θυμεία κῆ τω κῆ μὲρ πο-
ρεύεται σοι δοκέη ἢ ὁδμὴ δλξ
τὸ σώματι εἰς τὰς ρίνας κη εἰς
τὸ στόμα, γίνωσκε ὅτι αὐτὴ ἔδ'
ἐαυτὴν ἄγνός ἐστιν.

ξ'. Ἡ γυναικὶ ἐν γα-
στρὶ ἐχέση αἷ κατάρχεις πο-
ρεύων-

57. Menstruis abundan-
tibus morbi eveniunt: &
subsistentibus accidunt ab
utero morbi.

58. Ad recti intestini &
uteri inflammationem, pu-
rulentòque renes succedit
urine stillicidiū: jecori ve-
rò inflammatione laboran-
ti supervenit singultus.

59. Si mulier non conci-
piat, & scire placet an sit
conceptura, vestibus undi-
que obvolutam subter suf-
fite: ac si odor corpus perva-
dere videatur ad nares &
os usque, non sua culpa ste-
rilem esse scito.

60. Si pragnanti purga-
tiones menstrua cursum suū
te-

ρδύων), ἀδύνατον τὸ ἔμβρυον
ὕψαινον.

ξα'. Ἦν γυναικὶ κατὰ ε-
σιες μὴ πορδύονται, μήτε
φρίκης, μήτε πυρετὸς ἐπιγε-
νομένη, αἷσαι δὲ αὐτῇ πρὸς
πίπτωσιν, λογίζεσθαι τούτων ἐν
γαστρί' ἔχον.

ξβ'. Ὀκόσαι ψυχρὰς καὶ
πυκνὰς τὰς μήτρας ἔχουσιν,
καὶ κυῖσκουσι. καὶ Ὀκόσαι κα-
τὰ εὐχρὰς ἔχουσι τὰς μήτρας, καὶ
κυῖσκουσιν. ἀποσβέννυται γὰρ
αὐταῖς ὁ γόνιμος. καὶ Ὀκόσαι
ξηρὰς μάλλον καὶ περικαεῖς·
εὐδείη γὰρ τῇ τροφοῖς φθίρε-
ται τὸ σπέρμα. Ὀκόσαι δὲ ἐξ
ἀμφοτέρων τῶν κρᾶσιν ἔχουσι
σύμμετρον, αἵ τοιαῦται ἐπί-
τεκνοὶ γίνονται.

ξγ'. Πα-

teneant, bene valere foetum
est impossibile.

61. Si mulieri purgatio-
nes non prodeant, neque
horrore, neque febre super-
veniente, cibique fastidia
ei accidant, pragnantem esse
putato.

62. Quae frigidos & den-
sos uteros habent, non con-
cipiunt. Et quae prahumi-
dos uteros habent, non conci-
piunt: extinguatur enim in
ipsis genitura. Et quae plus
& quo siccas & adurentes:
nam alimenti defectu se-
men corrumpitur. Quae ve-
rò ex utrisque moderatam
nacta sunt temperiem, et
foecunda evadunt.

63. Par

ξγ'. Παραπλησίως δὲ καὶ ἐπὶ τῷ ἁρρένων. ἢ γὰρ δι' ἀρσενιότητος τῷ σώματι τὸ πνεῦμα ἔξω φέρεται, πρὸς τὸ μὴ παραπέμπειν τὸ σπέρμα· ἢ διὰ τὴν πυκνότητά τοῦ ὑγροῦς ἐξωχωρεῖται ἔξω· ἢ διὰ τὴν ψυχρότητα ὅτι ἐκ πυρετῶν, ὥστε ἀθροίζεσθαι πρὸς τὸ τόπον τῆς τοῦ· ἢ διὰ τὴν θερμότητα τοῦ αὐτοῦ τῆς τοῦ γένεως).

ξδ'. Γάλα διδόναι κεφαλὰς ἀλγέας, κακόν. κακὸν δὲ πυρεταίνεσθαι, καὶ οἷσιν ὑποχόνδρια μέλειωρα διαβορθεύειν. ἔτι τοῖσι διψώδεσσι. κακὸν δὲ καὶ οἷσι χολώδεις αἱ διαχωρήσεις, ἔτι τοῖσι ὀξέσι πυρετοῖσιν ἔσθαι, ἔτι οἷσιν αἵματι πολλὰ διαχωρήσεις γένηναι. ἀρμόζει δὲ

63. Par est de maribus ratio. Aut enim propter corporis raritatem spiritus foras dissipatur, ita ut genituram ejaculari nequeat: aut propter densitatē humor foras non profilit: aut propter frigiditatem non incenditur, ut eò loci coacervari possit: aut propter caliditatē hoc idem ipsum usu venit.

64. Lac præbere capite dolentibus, malum: malum verò & febricitantibus, & quibus hypochondria elata aut murmurantia, & siticulosis. malum item quibus biliosa dejectiones, febres acute, & copiosa sanguinis evacuationio facta est. Cōvenit

K verò

δὲ τοῖσι φθινώδεσι μὴ λίαν
 πολλὰ πυρέσσουσι διδόναι χά-
 λα, καὶ ἐν πυρετοῖσι μα-
 κροῖσι καὶ βληχροῖσι, μηδὲν
 τῶν περὶ τῶν σημείων
 παρεόντων, ἀλλὰ λόγον ὃ ἐκ-
 τετηκός.

ξε'. Οἱ ὁποῖον οἰδήματα
 ἐφ' ἑλκεσι φαίνεται, ὃ μάλιστα
 πᾶντα, ὃ δὲ μένοντα, τῶν
 τῶν δὲ ἀφανισθέντων ἐξαι-
 φνης, τοῖσι μὲν ὅπουθεν, πᾶσι
 σμῆνι, τέτανοι· τοῖσι δὲ ἑρ-
 πεσθεν, μανία, ἢ ὀδυρία
 πλὴν ὅθεν, ἢ ἐμπύησις,
 ἢ δυσεντερία, ἢ ἐρυθρὰ ἢ τὰ
 οἰδήματα.

ξς'. Ἡν τρυματῶν ἰσχυρῶν
 ἐόν-

verò tabidis non admodum
valdè febricitantibus lac
præbere, & in febribus lon-
gis & languidis, dum nul-
lum ex suprà dictis signis
adsit, & præter rationem
extenuatis.

65. Quibus sunt cum ul-
ceribus tumores conspicui,
ii non admodum cōvellun-
tur, aut insaniunt: his ve-
rò repentè evanescentibus,
siquidem posticâ parte fa-
ctum sit, convulsiones &
tetani accidunt: si verò à
fronte, insania, aut lateris
dolores acuti, aut empyema,
aut dysenteria, si rubicundi
fuerint tumores.

66. Si in magnis vulneri-
bus

K 2

bus

έόντων, καὶ πονηρῶν, οἰδήμα-
τα μὴ φαίνεται, μέγα κα-
κόν.

ξζ'. Τὰ χαῦνα, χρηστά. τὰ
ἰένωμα, κακὰ.

ξη'. Τὰ ὀπίθεν τ' κεφα-
λῆς ὀδυνηρόν, ἢ ἐν μετώ-
πῳ ὀρθή φλέψ τμηθεῖσα, ὠ-
φελέει.

ξθ'. Ρίγχα ἀρχαίαι γυναι-
ξί μὲν ἐξ ὀσφύθ' μακρόν, καὶ
ἀπὸ νώτου ἐς κεφαλὴν. ἀν-
δράσι δὲ μακρόν ὀπίθεν ἢ ἑμ-
ποθεν τ' σώματι. οἷον ἀπὸ
τε πηχέων καὶ μηρῶν. αὐτὰρ καὶ
τὸ δέξιμα δραιοῖν. δηλοῖ δὲ τὸ
ἢ ἥριξ.

ο'. Οἱ ὑπὸ τετραταίων ἀ-
λισκόμοι, ὑπὸ σπασμοῦ
ἐκ πένυς ἀλίσκονται. ὡς
δε

bus & pravis tumores non
appareant, ingens malum.

67. Molles tumores bo-
ni, ut crudi mali.

68. Parte capitis poste-
riore dolenti in frontem re-
ctà excurrentes vena incisa,
prodest.

69. Rigores incipiunt
mulieribus ex lūbis magis,
& per dorsum perveniunt
in caput: viris verò par-
te corporis posteriore magis
quàm anteriore, veluti ex
femoribus & cubitis: sed
& cutis iis rara est, id quod
pilus indicat.

70. Qui quartana corri-
piuntur, nō admodum con-
vulsionibus tentantur: si

K 3 verò

ΙΣΟ ΗΙΡΡ. ΑΡΗΟΡ.

οὐδὲ ἀλίσκωνται πρῶτον, εἴ-
ται ἐπιγλήηται τετραταῖον,
παύον).

οα'. Οὐχότοισι δέρμαζα φει-
τένεια καρφαλέα καὶ σκλη-
ρά, ἀνδρῶν ἰδρώτων τελευτῶσιν.
οὐχότοις δὲ χαλαρά καὶ δρῶναι
συνὸ ἰδρώτι τελευτῶσιν.

οβ'. Οἱ κτερώδεες ἐπὶ πύουζα
πνυματώδεες εἰσιν.

Τμήμα ἕκτον.

A.

Εἴν τῇσι χρονίηζι
λφέντερον εἰς ὅζυ-
ρα μίη ἐπιγνομέ-
νη, μὴ γνομένη
πρῶτον, σημεῖον ἀγαθόν.

β'. Οἷσι ῥῖνες ὑπερότε-
ρα

verò prius tentati fuerint,
superueniente quartana, li-
berantur.

71. Quibus arida & du-
ra cutis obtenditur, sine
sudore moriuntur: quibus
verolaxa & rara, cum su-
dore vitâ defunguntur.

72. Ictericici non admo-
dum flatulenti sunt.

Sectio sexta.

I.

IN diuturnis la-
uitatibus intesti-
norum si ructus
acidus superue-
niat, qui prius non extite-
rit, bonum est signum.

2. Quibus nares humi-

K 4 diores

ῥα φύσιν, καὶ ἡ γυνὴ ὑγροτέρη,
 ὑγαίνεσθαι νοσηρότερον. οἷσι δὲ
 πᾶναιῖα, ὑγιανότερον.

γ'. Ἐν τῇσι μακρῇσι δυσ-
 εντερίησιν αἱ δ' ἀποσιτίαι κα-
 κόν, καὶ πῶν πυρετῶν κακίον.

δ'. Τὰ περὶ μείδηρα ἔλκεα,
 κακώτερα.

ε'. Τῶν ὀδυνέων ἔσθ' ἐν πολὺ-
 ρῇσι καὶ ἐν σῆτεσι, καὶ ἐν τοῖ-
 σιν ἄλλοις, ὡς μέγα διαφέ-
 ρωσι, καὶ μαθητέον.

ς'. Τὰ νεφελικὰ καὶ ὀ-
 κρόσα καὶ πῶν κύστιν ἀλγήμε-
 τα, ἐργαδῶς ὑγιάζεται τοῖσι
 πρεσβύτησι.

ζ'. Τὰ ἀλγήμετα τὰ καὶ πῶν
 κοιλίᾳ γινόμενα, τὰ μὲν με-
 τεωρα,

diores naturâ, & genitura humidior, ii minus prosperâ valetudine fruuntur: quibus verò hisce contraria adsunt, salubrius degunt.

3. In longis intestinorum difficultatibus cibi fastidium malum, & cum febre peius.

4. Circumglabra ulcera, maligna.

5. Dolores laterum, & pectoris, cæterarumque partium, an multum differant, considerandum.

6. Renum & vesicae vitia in senibus difficulter curantur.

7. Dolores ventris sub-
K 5 limes,

τέρωρα, κερφότερα. τὰ δὲ μὴ
μετέωρα, ἰχυρότερα.

η'. Τοῖσιν ὑδρωπικῶσι τὰ
γινόμενα ἔλκεα ἐν τῷ σώματι,
ἐρηιδίως ὑγιαίνει.

θ'. Τὰ πλάτεια ἐξανθή-
ματα ἐπ' αὐτὴν κνησμώδεα.

ι'. Κεφαλῇ πονέοντι καὶ
πρωκτικῶν, πύον, ἢ ὑδῶρ,
ἢ αἷμα ῥυέν καὶ τὰ ῥίνας, ἢ
καὶ τὸ σῶμα, ἢ καὶ τὰ ὦτα,
λύει τὸ νόσημα.

ια'. Τοῖσι μελαγχολικῶσι
καὶ τοῖσι νεφελικῶσιν αἱ-
μορροΐδες ἐπιγινόμεναι, ἀγα-
θόν.

ιβ'. Αἱμορροΐδας ἰσχυρῶς
χρονίας, καὶ μὴ μάλιστα φυλαχθῆναι,
κίνδυνος ὑδρωπικῆς ἐπιπύσεως,
ἢ φθίσεως.

ιγ'. ὑπό

limes, leniores: non sublimes, fortiores.

8. *Aquâ inter cutē laborantib. exorta in corpore ulcera, non facile sanantur.*

9. *Lata pustula non admodum pruriginosa.*

10. *Caput dolenti & vehementer laboranti, pus, vel aqua, vel sanguis per nares, aut os, aut aures effluens, morbum solvit.*

11. *Melancholicis & nephriticis hæmorrhoides superuenientes, bono sunt.*

12. *A diuturnis hæmorrhoidibus curato, nisi una quæpiam seruetur, periculum aquæ inter cutem, vel tabis impendet.*

13. *Sin-*

ιγ'. Ὑπὸ λυγμῶ ἐχομύω
πτερμαῖ ἐπιγλυόμηναι, λύσις
τὸ λυγμόν.

ιδ'. Ὑπὸ ὕδρωπῳ ἐχομέ-
νη, ἢ καὶ τὰς φλέβας ἐς πλὴν
κρηλίκω ὑδατῶ ῥυέντῳ, λύ-
σις.

ιε'. Ὑπὸ διαρροῖης ἐχομύω
μακρῆς, ἀπὸ τωθρομάτῃ ἐμε-
τῶ ἐπιγλυόμηναι, λύσις πλὴν
διαρροίας.

ις'. Ὑπὸ πλυσίπῳ ἢ
ὑπὸ πεπυσμῶν ἐχομύω
διαρροία ἐπιγλυόμηναι, κα-
κόν.

ιζ'. Ὀφθαλμοῖν ὑπὸ
διαρροῖης ληφθῆναι, ἀγα-
θόν.

ιη'. Κύστιν διαμυμένῃ, ἢ
ἐγκέφαλον, ἢ καρδίαν, ἢ φρέ-
νας,

SECTIO VI. 157

13. *Singultu detento, si sternutamenta supervenerint, singultum tollunt.*

14. *Hydrope detento, si aqua è venis in ventrem confluxerit, solutio fit.*

15. *Longo alvi profluvio laboranti, sponte vomitus superveniens, solvit alvi profluvium.*

16. *Pleuritide aut peripneumoniâ detento, alvi profluvium superveniens, malum.*

17. *Ophthalmiâ laborantem alvi profluvio corripere, bonum.*

18. *Cui perfecta fuerit vesica, aut cerebrum, aut cor, aut septum transversum,*

158 HIPPOCR. APHOR.

νας, ἢ τῶν ἐντέρων πὶ τῷ λε-
πῶν, ἢ καρδίᾳ, ἢ ἥπαρ,
θανατῶδες.

ιθ'. Ἐπὶ τῷ διακροπῇ ὁσέον,
ἢ χόνδρῳ, ἢ νεῦρον, ἢ γνάθῳ
τὸ λεπθῆν, ἢ ἀκροποδίη,
ἔτε αὖξεται, ἔτε ξυμφύε-
ται.

κ'. Ἡνὲς τῷ καρδίᾳ αἵ-
μα ἐκχυθῇ ὡς δὲ φύσιν, ἀ-
νάγκη ἐκπυηθῆναι.

κα'. Τοῖσι μανομύροις,
κιστῶν ἢ αἰμυροῖδων ἐπιγνο-
μύων, τῷ μανίης λύσις.

κβ'. Οἷοντα ῥήγματ' ἐκ
ἐνῶτ' εἰς τὰς ἀγκῶνας κατὰ
δαίνει, φλεβοτομίη λύει.

κγ'. Ἡν φόβῳ καὶ δυσ-
θυμίᾳ πολὺν χρόνον διατε-
λέη,

*sum, aut tenue quoddam
intestinum, aut ventricu-
lus, aut jecur, lethale est.*

19. *Persectum os, aut car-
tilago, aut nervus, aut ge-
na tenuis particula, aut
præputium, neque augetur,
neque coalescit.*

20. *Si in ventrem san-
guis præter naturam effu-
sus fuerit, is suppuretur est
necesse.*

21. *Insanis si varices,
vel hamorrhoides superve-
nerint, insania solutio.*

22. *Ruptiones, quæ ex
dorso ad cubitum descen-
dunt, venæ sectio solvit.*

23. *Si metus atque mœ-
stitia longo tempore perse-
verent,*

λέη, μελαγχολικὸν τὸ τοῖσ-
τον.

κδ'. Ἐντέρων ὑπὸ Διφθε-
ρή τῶν λεπτῶν π, ἔξυμφύε-
ται.

κε'. Ἐρυσίπελας ἔξωθεν μὲν
εἴσω τέρεσθαι, ὅς τε ἀγαθόν.
ἔσωθεν ἢ ἔξω, ἀγαθόν.

κς'. Οἱ ἁπλοῖς αὐτὸν ἐν τοῖ-
ς καύσοις τέρεσθαι γίνονται,
ὡς Διφθερή λύει.

κζ'. Οἱ ἁπλοῖς ἔμπυοι ἢ ὑ-
δρωπικοὶ καίγονται ἢ τέμνον-
ται, ἐκρυέντ' ὅς πύς ἢ ὅς
ὑδατ' ἀφρός, πάντως ἀ-
πόλλυται.

κη'. Εὐνῆχοι ἔξωθεν ποδαγρίω-
ς, ἔδὲ φαλακροὶ γίνοι-
ται.

κθ'. Γυνὴ ἔξωθεν ποδαγρίᾳ, ὑπὸ
μὴ

SECTIO VI. 161

verent, melancholicum est
signum.

24. Si quod gracile in-
testinum persectum sit, non
coalescit.

25. Erysipelas foris intrò
converti, malum: intus
verò foras, bonum.

26. Quibus in febris
ardentibus tremores fiunt,
his delirium solvit.

27. Quicumque empyi
aut hydropici uruntur, aut
secantur, si pus aut aqua
universim effluxerit, omni-
nò moriuntur.

28. Eunuchi podagrâ
non laborant, nec calvi
fiunt.

29. Mulier podagrâ non

L labo-

μὴ τὰ καὶ μελὴ αὐτῆς ἐκ-
λίπη.

λ'. Παῖς ἔποδα γελᾷ πρὸ
ἑ ἀφροδισιασμῶ.

λα'. Οἰδύνας ὀφθαλμῶν
ἀκρηθροσίη, ἢ λυτῶν, ἢ πυ-
ρίη, ἢ φλεβοθμία, ἢ φαρμα-
κείη λύει.

λβ'. Τραυλοὶ ὑπὸ Διφύ-
ροίης μέλισσα ἀλίσκον) μα-
κρῆς.

λγ'. Οἱ ὀξυρεγμῖώδεις ἔ-
πάνυλ πλοσυρήκοι γίνον-
ται.

λδ'. Οἰκόσοι φαλακροί,
τετέοιζι κιρσοὶ μεγάλοι ἔ-
γινονται. οἰκόσοιζι δ' αὖ φαλα-
κροῖσιν ἔξοι κιρσοὶ ἐπιγλύων-
ται, πάλιν ἔτοι γίνον) δα-
σέες.

λε'. Τοῖ-

laborat, nisi ipsam menstrua defecerint.

30. *Puer podagrâ non laborat ante Veneris usum.*

31. *Oculorum dolores meri potio, aut balneum, aut fomentum, aut phlebotomia, aut purgatio solvit.*

32. *Balbi longo alvi profluvio maximè corripuntur.*

33. *Qui acidum ructant, non admodum pleuritici sunt.*

34. *Qui calvi sunt, iis varices magni non fiunt; quibus verò calvis existentibus varices superveniunt, ii rursus capillati fiunt.*

L 2 35. Hy-

λε'. Τοῖσιν ὑδρωπιηθεῖσι
βῆξι ἐπιχνομήνη, κακόν.

λς'. Δυσχερίῳ φλεβοθ-
μείῃ λυφ· τὰ μνην δὲ τὰς εἶσω.

λζ'. Ὑπὸ κυνάγχης ἐχο-
μήνῳ οἶδημα χιέσθαι ἐν τῷ
τραχήλῳ, ἀγαθόν. ἔξω γὰρ τρέ-
πει τὸ νόσημα.

λη'. Οἰθήσεισι κρυπτεῖ
καρκῖνοι γίνονται, μὴ θερα-
πείην βέλκον. θεραπύδοι
γὰρ ἀπὸ κλυταί τεχέως· μὴ
θεραπύδοι δὲ πλείω. χρο-
νον ἀπελθεῖσι.

λθ'. Σπασμὸς γίνεται ἢ
ὑπὸ πληρώσει, ἢ κενώσει.
ἔτω δὲ καὶ λυγμός.

μ'. Οἰθήσεισι πρὸς τὸ ὑπερ-
δριον πόνοι γίνονται ὅτε φλεγ-
μονῆς, τετέοισι πυρετὸς ἐπι-
χνο-

35. *Hydropicis tussis si superveniat, malum.*

36. *Difficultatem urinae phlebotomia solvit: secunda verò interiores.*

37. *Angina correpto si tumor oriatur in collo, bonum: foras enim morbus vertitur.*

38. *Quibus occulti canceri fiunt, non curare melius: curati enim citius intereunt, non curati verò longius vitam trahunt.*

39. *Convulsio vel à repletionem fit, vel ab inanitione: ita verò & singultus.*

40. *Quibus ad hypochondrium dolor est sine inflammatione, iis febris su-*

L 3 per-

γλυόμενον λυφτόν τον πόνον.

μα'. Οκόσοις Διὰ πύον τε
ἐόν ἐν τῷ σώματι μὴ Διὰ ση-
μαίνῃ, τέττοις Διὰ παχύτη-
τα ὅτι πύον ἢ ὅτι τόπος ὅπου ἀπο-
σημαίνῃ.

μβ'. Ἐν τοῖσιν ἰκτερινῶ-
σι τὸ ἥπαρ σκληρὸν γλυέσθαι,
πονηρόν.

μγ'. Οκόσοι σπληνώδεις
ἐκ δυσεντερίης ἀλίσκονται,
τέττοις ἐπιγλυομένης μα-
κρῆς τῇ δυσεντερίης, ὕδρωψ
ἐπιγίνεσθαι, ἢ λεύκην, καὶ
ἀπόλλεσθαι.

μδ'. Οκόσοις ἐκ τραυ-
γυρίης εἰλεὸς ἐπιγίνεσθαι,
ἐν ἐπὶ ἡμέρησιν ἀπόλλεσθαι,
ὡς μὴ πυρετὸς ἐπιγλυο-
μένης

perveniens dolorem solvit.

41. *Quibus in corpore suppuratum aliquod existens nullam sui dat significationē, ius ob crassitudinem puris, aut loci, non se prodit.*

42. *Regio morbo laborantibus jecur durum fieri, malum.*

43. *Qui lienosi difficultate intestinorum corripuntur, iis supervenientem longam dysenteriam aqua inter cutem, aut intestinorum levitas excipit, & moriuntur.*

44. *Quibus à stranguria volvulus supervenerit, intra septem dies moriuntur, nisi febre superveniente,*

L 4 *copio-*

μὲν ἄλλες τὸ ἔργον ῥυῖ.

μέ'. Ἐλκεα ὀκθόσα ἐναιώ-
ζια γίνονται, ἢ μακρότερον
χρόνον ἴχθιν, ἀνάγκη ὅσον
ἀφίστασθαι, καὶ τὰς ἕλκας κηί-
λας γίνεσθαι.

με'. Οἰκθόσοι ὕδοι ἐξ αἵμα-
ταιῶν ἢ βηχὸς γίνονται παρὰ
τὴν ἥδην, ἀπόκλιον.

μεζ'. Οἰκθόσοι φλεβοθ-
μίη, ἢ φαρμακείη συμφέρει
ταῖς περὶ τὴν ἥδην φλε-
βοθμίην, ἢ φαρμακείην.

μη'. Τοῖσι σπληνώδεσι
δυσεντερίη ἐπιχνομήνη, ἀ-
γαθόν.

μθ'. Οἰκθόσα ποδαγρικὰ νυ-
κτὶ γίνονται, ταῦτα ἀπο-
φλεγμύναντα ἐν τεσσάρων
ἡμέρῃσιν ἀποκαθίστα.

ν'. Οἰκθό-

copiosa urina fluxerit.

45. *Quaecunque ulcera annua sunt, aut longiore tempore durant, in iis os abscedere est necesse, & cicatrices cavas fieri.*

46. *Qui gibbi ex asthmate aut tussi ante pubertatem fiunt, moriuntur.*

47. *Quibus vena sectio, aut purgatio prodest, his vere secunda vena, aut purgatio imperanda.*

48. *Lienosis difficultas intestinorum superveniens, bono est.*

49. *Qui podagrici morbi fiunt, sedatâ inflammatione intra dies quadraginta conquiescunt.*

L 5 50. *Qui-*

ν'. Οκόσσιζιν αὐτὸ ἐγκέ-
φαλῷ Διὰ κρηπῆ, τρεπίσιν
ἀνάγκη πυρετὸν ἐ χολῆς ἔμε-
τον ἐπιγίνεσθαι.

† να'. Οκόσσιζιν ὑκαίνεζιν
ὀδύνα γίνοντ' ἐξαίφνης ἐν τῇ
κεφαλῇ, ἐ πρὸς χρεῖμα ἀ-
φῶνοι γίνονται καὶ ῥέγχουσιν,
ἀπόλλυντ' ἐν ἑπτὰ ἡμέρησιν,
ὡς μὴ πυρετὸς ἐπιλάβῃ.

ιβ'. Σκοπεῖν τὴν χεῖρ καὶ τοὺς
ὕποφάσις τὸ ὀφθαλμῶν ἐν
τοῖσιν ὕπνοισιν. ὡς γὰρ ἐ ὑ-
ποφαίνεται ζυμβαλλομένων
τὸ βλεφάρων ἐ λυκῶ, μὴ ἐκ
Διὰ ῥροίης ἐόντι, ἢ ἐκ φαρμα-
κωποσίης, φλαῦρον τὸ σημεῖον,
καὶ θανατῶδες σφόδρα.

ιγ'. Αἱ πρὸς φροσύνη, αἱ
μὲν

50. Quibus divisum est cerebrum, his febrem & biliosum vomitum supervenire est necesse.

51. Qui valentes, capitis repente doloribus corripiuntur, & protinus muti fiunt & stertunt, intra septem dies intereunt, nisi febris eos prehenderit.

52. Sed in somnis etiam an de oculis aliquid subappareat spectare oportet. Nam si quid non exactè commissis palpebris ex albo appareat, modò non ex alvi profluvio, aut medicamento potione id accadat, malum signum est & valdè perniciosum.

53. Deliria quæ cum risu

si

μὲν μὲν γέλωτι γινόμενα, ἀ-
σφαλέστερα· αἱ δὲ μὲν ἀσθενέας,
ἐπισφαλέστερα.

† νδ'. Ἐν τοῖσιν ὁξέσι πάθε-
σι τοῖσι μὲν πυρετοῖς, αἱ κλαυθ-
μώδεις ἀναπνοαί, καὶ καὶ.

νε'. Τὰ ποδαγρηκτὰ δὲ ἡ-
ρεσθῆ καὶ δὲ φθινοπώρῃ κινέει
ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ.

νε'. Τοῖσι μελαγχολικῶ-
σι νοσήματι ἐς τὰς ἐπικίν-
δυνους αἱ ἀποσκήψεις, ἢ ἀπο-
πληξίῃ δὲ σώματι, ἢ ἀπα-
σμέν, ἢ μενίαν, ἢ τύφλωσιν
σημαίνουσι.

νη'. Ἀπόπληκτοι δὲ μέλι-
ται γινόμενα ἡλικίῃ τῇ ἀπὸ τεσ-
σαρτάχοντα ἐτέων ἄλλοις ἐξή-
κοντα.

νη'. Ἡν ἐπίπλοον ἐκ-
πέση,

su fiunt, tutiora: qua verò studio adhibito, periculosiora.

54. *In morbis acutis cum febre luctuosa suspiria, mala.*

55. *Dolores podagrici vere & autumno ferè moventur.*

56. *Morborum melancholicorum ad hæc periculosi decubitus, vel corporis syderationem, vel convulsionem, vel maniam, vel cœcitatem denunciant.*

57. *Apoplectici autem fiunt maximè à quadragésimo anno ad sexagesimum.*

58. *Si omentum exciderit*

πίση, ἀνάγκη λῦσαι πῆναι.

νθ'. Οἰκρόσονται ὑπὸ ἰσχά-
δου ἐνοχλημένοις χρόνις
ἐξίσταται τὸ ἰσχίον, καὶ πάλιν
ἐμπίπτει, τέτοις μῦζαι ἐπι-
γίνον.

ξ'. Οἰκρόσονται ὑπὸ ἰσχά-
δου ἐνοχλημένοις χρόνις,
τὸ ἰσχίον ἐξίσταται, τέτοις
τήκεται τὸ σκέλον, ἐκωλῶν-
ται, ὡς μὴ καυθῶσιν.

Τμήμα

derit, necessario computrescit.

59. Quibus longo coxendicum dolore conflictatis femoris summum coxâ excidit, rursumque recidit, iis mucosores innascuntur.

60. Quibus diuturno dolore ischiadico vexatis femur excidit, iis crus contabescit & claudicant, nisi urantur.

Seçtio

Τμήμα ἑοδομον.

Α'.

Εἴαν τοῖσιν ὀξείσι νε-
σθήμασι ψύξις ἀ-
κρωτηρίων, κα-
κόν.

β'. Εἴπὶ ὀστέων νοσέοντι σάρες
πυλιδνὴ, κακόν.

γ'. Εἴπὶ ἐμέτῳ λυγξὶ καὶ
ὀφθαλμοῖ ἐρυθροῖ, κακόν.

δ'. Εἴπὶ ἰδρωπὶ φρίκη, ἔ-
χρησεν.

ε'. Εἴπὶ μαλίῃ δυσεντερίῃ,
ἢ ὑδρωπὶ, ἢ ἔκτασι, ἀγαθόν.

ς'. Εἴπὶ νέσῳ πολυχρονίῃ
ἀποζικνὴ καὶ ἀκρηθὶ ὑπεκρη-
σῆς, κακόν.

ζ'. Εἴπ

Sectio septima.

I.

IN morbis acutis
frigus partium
extremarū ma-
lum.

2. Ex osse agrotante caro
livida, malum.

3. A vomitu singultus &
oculorum rubor, malum.

4. A sudore horror, non
bonum.

5. Ab insania, difficul-
tas intestinorum, aut hy-
drops, aut mentis alienatio,
bonum.

6. In morbo diuturno
cibi fastidium & syncera
dejectiones, malum.

M

7. Ex

ζ'. Ἐκ πολυποσίης ῥίγῃ
καὶ ὡδραφροσύνη, κακόν.

η'. Ἐπὶ φύματι εἶσω ῥή-
ξεως ἐκλυσι, ἔμει, καὶ λή-
ποψυχὴ γίνε).

θ'. Ἐπὶ αἵματι ῥύσθ
ὡδραφροσύνη ἢ καὶ σπασμὸς,
κακόν.

ι'. Ἐπὶ εἰλεῶ ἔμει, ἢ
λὺγξι, ἢ σπασμὸς, ἢ ὡδρα-
φροσύνη, κακόν.

ια'. Ἐπὶ πλὺρίπιδι πει-
πνδυμνίη, κακόν.

ιβ'. Ἐπὶ πειπνδυμνίη
φρενίπιδι, κακόν.

ιγ'. Ἐπὶ καύμασιν ἰχυροῖ-
σι σπασμὸς, ἢ τέτανος, κακόν.

ιδ'. Ἐπὶ πληγῇ ἐς
πλὺ κεφαλῇ ἐκπληξίς,
ἢ πα-

7. Ex multo potu rigor
& delirium, malum.

8. A tuberculi intror-
sum eruptione exolutio, vo-
mitio, & animi defectio fit.

9. A sanguinis profluvio
desipientia, aut etiam con-
vulsio, malum.

10. Ab ileo vomitus, vel
singultus, vel convulsio, vel
delirium, malum.

11. A pleuritide peri-
pneumonia, malum.

12. A peripneumonia
phrenitis, malum.

13. Propter ardores ve-
hementes convulsio, aut te-
tanus, malum.

14. Propter plagam in
capite acceptam stupor,

M 2 aut

ἢ πρὸς φροσύνην, κακόν.

ιβ'. Ἐπὶ αἵματι πύσις
πύσις πύσις, κακόν.

ιγ'. Ἐπὶ πύσις πύσις φθίσις
ἢ ῥύσις. ἐπὶ δὲ τὸ πύσιον
ἰχνη, ἀποθνήσκουσιν.

ιδ'. Ἐπὶ φλεγμονῇ τῇ ἡ-
πατι λυγρὸν, κακόν.

ιε'. Ἐπὶ ἀρτυνίῃ σπασμῶς
ἢ πρὸς φροσύνην, κακόν.

ις'. Ἐπὶ ὄρεα ψιλῶς ἐρυ-
σιπέλας.

κ'. Ἐπὶ ἐρυσιπέλας σηπε-
δῶν, ἢ ἐκπύησις, κακόν.

κα'. Ἐπὶ ἰχυρῶ σφυγμῶ
ἐν τοῖσιν ἔλκεσιν αἱμορραγία,
κακόν.

κβ'. Ἐπὶ

SECTIO VII. 181

aut desipientia, malum.

15. *A sanguinis sputu
puris sputum, malum.*

16. *A puris sputu tabes
& fluxus: quum verò spu-
tum retentum fuerit, mo-
riuntur.*

17. *Propter jecoris in-
flammationem singultus,
malum.*

18. *Propter vigiliam
convulsio, aut desipientia,
malum.*

19. *Ab ossis nudatione
erysipelas.*

20. *Ab erysipelate pu-
tredo, aut suppuratio, ma-
lum.*

21. *A forti in ulceribus
pulsu hamorrhagia, malū.*

M 3 22. A

κβ'. Ἐπὶ ὀδύνη πολυχρο-
νίη ἢ πρὸς τὴν κοιλίαν, ἐκ-
πύησις.

κγ'. Ἐπὶ ἀκρότῳ ὑποχω-
ρήσει δυνευσίῃ, κακόν.

κδ'. Ἐπὶ ὅσες Διαιτητῆ
πρὸς φροσύνη, ὡς κενεὸν λά-
βη.

κε'. Ἐκ φαρμακοποιήσεως
σπασμὸς, θανατῶδες.

κς'. Ἐπὶ ὀδύνη ἰσχυρῇ ἢ
πρὸς τὴν κοιλίαν, ἀκρωτηρίων
ψύξεις, κακόν.

κζ'. Γυναικὶ ἐν γαστρὶ ἐ-
χέσῃ τήνεσμός ἐπιγνώμῃρος,
ἐκ τρώσας ποιεῖ.

κη'. Ὅ, πᾶσι ὅσῃ, ἢ
χρόνῳ, ἢ νεῦρον ἀποκ-
πῇ.

SECTIO VII. 183

22. *A diuturno partium
ad ventrem attinentium
dolore, suppuratio.*

23. *A sincera dejectione
dysenteria, malum.*

24. *Ab ossis præcissione
delirium, si in vacuum us-
que penetraverit.*

25. *A medicamento po-
to convulsio, mortifera.*

26. *Propter vehemen-
tem dolorem partium ad
ventrem attinentium, ex-
tremarum perfrigeratio,
malum.*

27. *Si pregnantæ tene-
smus supervenerit, abortus
est causa.*

28. *Quodcunque os, sive
cartilago, sive nervus præ-*

M 4 *cisus*

πῇ ἐν τῷ σώματι, ἔτε αὐξέ-
ται, ἔτε ζυμύει).

κθ'. Ἦν ὑπὸ λυκῆ φλέ-
γματι ἐκμύει Διάρροια ἐ-
πιγίνεται ἰσχυρὴ, λύει τὴν νύ-
σιν.

λ'. Οὐκ ὅσοισιν ἀφρώδεια πα-
ραχωρήματα ἐν τῇσι Διάρ-
ροίησι, τετέοιζιν δὲ τὸ κεφα-
λῆς ταῦτα κατὰ ῥέει.

λα'. Οὐκ ὅσοιζι πυρέουσιν
ἐν τοῖσι ἔργοισι κερμνώδεις αἱ
ὑποστάσεις γίνονται, μακρὴν
τὴν ἀρρώστιον σημαίνει.

λβ'. Οὐκ ὅσοιζι δὲ χολώ-
δεις αἱ ὑποστάσεις, ἄνωθεν
δὲ λεπταί, ὁξείαν ἀρρώστιον
σημαίνει.

λγ'. Οὐκ ὅσοις δὲ διεσπασμένα
τὰ ἔργα γίνονται, τετέοιζι
ταρσ-

cisus fuerit in corpore, neque
augetur, neque coalescit.

29. Si leucophlegmatica
detento fortis diarrhoea su-
pervenerit, morbum solvit.

30. Quibus per diar-
rhoeas spumosa sunt alvi
excrementa, iis à capite fit
defluxio.

31. Quibus per febres in
urinis sedimenta crassiorem
farinam referunt, longam
in valetudinem fore signifi-
cant.

32. Quibus in urinis bi-
liosa sedimenta, sed suprà
tenuia apparuerint, acutū
morbum significant.

33. Quibus divulse
sunt urinae, iis vehemens

M 5 fit

παρὰ τὴν ἰσχυρὴν ἐν τῷ σώματι
εἶναι.

λδ'. Οὐκ ὁσοῖσιν ἐν τοῖσιν
ἔργοισιν ἐφίστανται πομφόλυ-
γες, νεφελικὰ σημεῖα καὶ
μακρὸν πλὴν ἀρρώστῳ ἔσε-
σθαι.

λε'. Οὐκ ὁσοῖσι δὲ λιπαρὴ
ἢ ἐπίστασις καὶ ἀθρόη, τρι-
τέοις νεφελικὰ καὶ ὀξεία ση-
μεῖα.

λς'. Οὐκ ὁσοῖσι δὲ νεφελι-
κῶσιν ἔσσι τὰ περιεξημερῶς
συμβαίνει σημεῖα, πόνοι τε
παρὰ τὰς μύας τὰς ῥαχιαίας
γίνονται, καὶ μὴ παρὰ τὰς ἐξω τό-
πους γινώσκονται, ἀπόστημα προσδέ-
χεται ἐσόμενον ἔξω. καὶ ὅταν μὲν οἱ
πόνοι παρὰ τὰς εἰσω τόπους γί-
νωνται, ἐξ ὧν ἀπόστημα προσδέχεται
ἐσόμενον.

it in corpore turbatio.

34. *Quibus in urinis
bullæ innatant, nephritim
& longam fore in valetudi-
nem significant.*

35. *Quibus in urina a-
dipalis superficies est & con-
ferta, iis nephriticum &
acutum morbum adesse si-
gnificat.*

36. *Si quibus verò è re-
nibus laborantibus, præter
suprà dicta signa, dolores
etiam circa spinæ musculos
fiant, si quidem ad loca ex-
teriora sentiantur, extrin-
secus abscessum quoque fore
expecta: si verò dolores ad
interiora magis vergant,
abscessū etiam intrinsecus
futu-*

ἐσόμενον μάλλον εἴσω.

λζ'. Οπόσοι αἷμα ἐμέεσιν,
ὡς μὲν ἄνδρ' πυρετῷ, σωτήριον·
εἰ δὲ ζῶν πυρετῷ, κακόν. Θερρα-
πείῃ δὲ τοῖσι ψυκτικῶσι καὶ
τοῖσι συπτικῶσι.

λη'. Κατάρροι ἐς πλὴν ἄνω
καθίλιω ἐκ πυθνῆαι ἐν ἡμέρησιν
εἴκοσιν.

λθ'. Ἦν ἔρῃ αἷμα καὶ
θρόμβους, καὶ σπληνίτιν ἔχη,
καὶ ὀδύνη ἐμπίπῃ ἐς τὸ πεί-
ναιον καὶ τὸ ὑπογάστριον καὶ τὸ
κτένα, τὰ πρὸς πλὴν κύστιν νε-
κρὸν σημεῖον.

μ'. Ἦν ἡ γλῶσσα ἐξαίφνης
ὑπερατῆς γλῆλαι, ἢ ἀπόπλη-
κτὴν

futurum potius sperandum
est.

37. Qui sanguinem vo-
munt, si sine febre accidat,
salutare est; si cum febre,
malum. Curatio verò re-
frigerandi & adstringendi
vim habentibus perficitur.

38. Destillationes in ven-
trem superiorem ad suppu-
rationem perveniunt intra
dies viginti.

39. Si quis sanguinem
& grumos meiat, & stran-
guria laboret, dolore ad hy-
pogastrium & pectinem &
perinaeum pertinente, ad
vesicam loca laborant.

40. Si derepente lingua
incontinens fiat, aut aliqua
corpo-

κτόν π' ὅσῳ μάλιστ', μελαγχολικὸν τὸ τοιοῦτον γίνεσθαι.

μα'. Ἢν ὑπερκαταρρομένων τῶν πρεσβυτέρων λυγρὴ ἐπιγνώμη, ὅτε ἀγαθόν.

μβ'. Ἢν πυρετὸς μὴ ἀπὸ χολῆς ἔχῃ, ὕδατος πολλοῦ καὶ θερμοῦ καὶ ἀκαχομῆρος καὶ τῆς κεφαλῆς, λύσις δὲ πυρετοῦ γίνεται.

μγ'. Γυνὴ ἀμφιδέξεισθαι ὅτε γίνεσθαι.

μδ'. Οἱ κόσοι ἐμπυοὶ καίονται, ἢ τέμνονται, ὡς μὲν τὸ πύον καθαρόν ῥυή καὶ λευκόν, φαίνεται. ὡς δὲ ὑφαίμεν καὶ βορβορώδες, καὶ δυσώδες, ἀπόλλυται.

με'. Οἱ κόσοι τὸ ἥπαρ διέπυον καίονται, ὡς μὲν τὸ πύον

corporis pars attonita stu-
peat, signum est melancho-
licum.

41. Si senibus supra mo-
dum purgatis singultus ac-
cidat, non bonum.

42. Si febris sit non ex
bile orta, multa aqua cali-
da capiti superfusa febrem
solvit.

43. Mulier non sit am-
bidextra.

44. Si empyis quum u-
runtur, aut secantur, pu-
rum & album pus effluat,
evadunt: si verò subcruen-
tum, faculentumque & fœ-
tidum, pereunt.

45. Quibus purulentum
iecur adurit, si purum
pus

πύον καθαρόν ῥυή καὶ λυγρὸν,
 ἀειγίνοντα. ἐν χιτῶνι γὰρ τὸ
 πύον τειλέοιζιν ἐστίν. καὶ ὅτι εἶον
 ἀμύρην ῥυή, ἀπόχλυον.

μς'. Οὐδυνας ὀφθαλμῶν,
 ἄκρητον πόλιν καὶ λείαν
 πολλὰ θερμὰ, φλεβοτόμη.

μζ'. Ὑδροπιῶντα καὶ βήξ
 ἔχον, ἀνέλπιστος ἐστίν.

μη'. Στραγγερίων ἐδυσ-
 κείων θάλασσης καὶ φλεβο-
 τομικήν. τέμνειν δὲ τὰς εἴσω
 φλέβας.

μθ'. Ὑπὸ κυνάγχης ἐχ-
 μῶν, οἰδήμα καὶ ἐρύθημα
 ἐν τῷ στήθεϊ ἐπιγλυόμενον, ἀ-
 γαστὸν ἔξω γὰρ τρέπεται τὸ νέ-
 σημα.

ν'. Οὐκ-

SECTIO VII. 193

pus effluat & album, salvi
fiunt: in tunica enim ipsis
pus continetur. si verò qua-
lis amurca profluat, inter-
eunt.

46. Dolores oculorum
post meraci vini potum &
aqua calentis copiosa bal-
neum, vena sectione curato.

47. Si hydropicum tuf-
sis habeat, desperatus est. +

48. Vrina stillicidium
ac meiendi difficultatem, +
vini meraci potus & vena
sectio solvit. Incidenda au-
tem sunt vena interiores.

49. Ab angina detento,
tumor & rubor in pectore
superueniens, bonum: foras
enim morbus vergit.

N 50. Qui-

ν'. Οἱ ὅσοι σιν αὐτὸ σφακελιότῃ
ὁ ἐγκέφαλος, ἐν τρισὶν ἡμέρη-
σιν ἀπόλλυνται. ὡς δὲ ταύτας
ἀφύγωσιν, ὑγίει γίνονται).

να'. Πταρμὸς γίνεσθαι ἐκ τῆς
κεφαλῆς, ἀφ' ὧν τερματισμοῦ τῆς
ἐγκεφαλῆς, ἢ διυγρασμοῦ τῆς
ἐν τῇ κεφαλῇ κενῆς. ὑπερχεῖται
γὰρ ὁ αἷρ ὁ ἐνεὼν ἔξω. ψοφεῖ δὲ ὁ
ἀφ' ὧν ἢ διέξοδος αὐτῶν ἐστίν.

νβ'. Οἱ ὅσοι σιν ἢ παρὰ τοῦ
δυνάμει, τὰ τέτοιαι πυρετοὶ ἐ-
πιγλυόμηνται λύει τὴν ὀδοντίνην.

νγ'. Οἱ ὅσοι σιν συμφύει αἵ-
μα ἀφαιρείσθαι ἀπὸ τῆς φλε-
βῶν, τὰ τέσσαρς καὶ ἡρῶν φλεβο-
τομείων.

νδ'. Οἱ ὅσοι σιν μετα-
ξὺ τῶν φρενῶν καὶ τῆς γασ-
τρὸς φλέγμα ἀποκλείεται,
καὶ

50. Quibus cerebrum sy-
deratum est, intra tres dies
intereunt: si verò hos supe-
raverint, sani fiunt.

51. Sternutamentum cie-
tur ex capite, cerebro excal-
facto, aut perhumectato spa-
tio in capite inani. Aër e-
nim intus contentus foras
erumpit. Strepit autē, quia
per angustum ipsi est exitus.

52. Quibus jecur vehe-
menter dolet, iis febris su-
perveniens solvit dolorem.

53. Quibus sanguinem
è venis detrahare conducit,
iis vere secanda est vena.

54. Quibus inter septum
transversum & ventri-
culum pituita cōcluditur,

N 2 &

κὶ ὁδόν τε παρέχουσιν ἔχον δέ-
ξοδον εἰς ὑδρότερον ἢ κρηλίδον,
τετέοισι καὶ ἐκ φλέβας εἰς πλὴν
κύβιν τραπέν τε καὶ φλέγμα-
τα, λύσεις γίνεσθαι νόσους.

νε'. Οἱ πόσιζεν αὖ τὸ ἥπαρ
ὕδατα πλεονάζον εἰς τὸ ἐπι-
πλεονάζον, τετέοισιν ἡ κρηλίη
ὕδατα ἐμπιπλάσθαι, ἐλπί-
σθησκειν.

νς'. Ἀλύκη, χατμη φέ-
κη, οἶνον ἴσθαι ἴσθαι πινόμε-
νον, λύσει πλὴν νόσον.

νζ'. Οἱ πόσιζεν ἐν τῇ ἐξή-
τη φύμα γίνεται, τετέοισι
ἀπαυήσαντα ἐκ κρηλίδος,
λύσει ὁ πόντος.

νη'. Οἱ πόσιζεν δ' αὖ ὁ ἐγ-
κέφαλα σπειρῇ ὑπὸ πινόμε-
να φράσσει, ἀνάγκη ἀφώ-

Et dolorem adfert, in alteru-
trum ventrem viam non
habens, iis per venas in ve-
sicam versa pituita; morbi
fit solutio.

55. Quibus iecur aqua
refertum eruperit in omen-
tum, his venter aqua exple-
tur, atque moriuntur.

56. Anxietudinem, osci-
tationem, horrorem, vinum
pari aqua portionem tempe-
raturum epotum solvit.

57. Quibus in meatu u-
rinario generatur tubercu-
lum, ubi suppura verit &
eruperit, doloris fit solutio.

58. Quibus occasione a-
liqua cerebrum fuerit ve-
hementer concussum, mutos

N 3 pro-

185 γινέσθαι τῶνδε χρεῖμα.

19'. Τοῖσι σώμασι τοῖσιν
ὕγρως καὶ σαρκας ἔχουσι δὲ
λιμὸν ἐμποιέειν. λιμὸς γὰρ ἐξη-
ραίνει τὰ σώματα.

20'. Ὅκα αὖ ἐν ὅλῳ τῷ σώ-
ματι μεταβολαί, ἐπὶ τὸ σῶμα
καταψύχεται, καὶ πάλιν θερ-
μαίνεται, ἢ χρεῖμα ἕτερον ἐξ
ἑτέρου μεταβάλλει, μήποτε νό-
σος σημαίνει.

21'. Ἰδρῶς πολὺς, θερ-
μὸς ἢ ψυχρὸς, ῥέων αἰεὶ, ση-
μαίνει ἔχειν πλεθυσμὸν καὶ ὑγρῶς.
ἀπάγειν ἐν χρεῖματι μὲν ἰχυ-
ρῶς, ἀνάγειν τῷ δὲ ἀδυνεῖ,
καί τωθεν.

22'. Οἱ πυρετοὶ οἱ μὲν ἀλγί-
λοι ποντες, καὶ ἰχυρότεροι ἀλγί-
τειτης γίνονται, ἐπικίνδυ-
νοί.

protinus fieri est necesse.

59. *Corporibus humida carne præditis imperanda fames est: nam fames siccatur corpora.*

60. *Vbi toto corpore mutatio, & corpus refrigeratur, vicissimque calefit, aut colorem alium ex alio mutat, morbi significatur longitudo.*

61. *Sudor multus, calidus aut frigidus, semper fluens, humoris copiam inesse significat. Hæc igitur robusto quidem supernè, debili verò infernè deducenda.*

62. *Si febres non intermittentes, tertio quoque die vehementiores fiant, periculo-*

N 4 *sa:*

νοί. ὅτω δ' αὖ τρέπα Δι-
λείπωσι, σημαίνε' ὅτι ἀκύν-
δυνοί.

ξγ'. Οἷοισι πυρετοὶ
μακροί, τετέοισιν ἢ φύμα-
ζα, ἢ ἐς τὰ ἄρθρα πόνοι ἐγ-
γίνοντ'.

ξδ'. Οἷοισι φύμαζα
μακρά, ἢ ἐς τὰ ἄρθρα πόνοι
ἐκ πυρετῶ γίνονται, ἔτοι σι-
πίοισι πλείοσι χρεόντ'.

ξε'. Ἦν τις τῶ πυρέσον-
τι τροφοῦν δίδω, τῶ μὲν ὑ-
γαινόντι ἰαχὺς, τῶ δ' ἡγμένοντι
νῆσθαι.

ξς'. Τὰ Διὰ τῆς κύστις
Διὰχωρέοντα ὁρᾶν δεῖ, εἰ οἷα
ταῖς ὑγαίνεσιν ὑποχωρέεται.
τὰ ἥκιστα ἐν ὁμῖα τετέοι-
σι, ταῦτα νοσηδέστερα. τὰ δ'
ὁμῖα

sa: quoquo modo autem intermiserint, periculo vacare significatur.

63. *Quibus febres longa, his tubercula in articulis, aut dolores fiunt.*

64. *Quibus longa tubercula, aut in articulis dolores à febre fiunt, hi copiosiore cibo utuntur.*

65. *Si quis febricanti cibum præbeat, valenti quidem robur, agrotanti verò morbus fit.*

66. *Quæ per vesicam excernuntur, spectare oportet, an talia sint qualia sanis subeunt. Nam quæ his minimè sunt similia, ea morbosiora: quæ*

N 5 verò

ὄμθια τοῖσιν ὑγιαίνουσιν, ἤκισ-
τα νοσερά.

ξζ'. Καὶ οἷσι τὰ ὑποχωρή-
μαθ' αὐτῶν ἐάσῃς σῆναι ἔτι κί-
νήσῃς, ὑφίσταται οἷον ξύσμα-
θ'· καὶ αὐτὸ ὀλίγα ἢ, ὀλίγη ἢ νῦ-
σθ' γίνεται· αὐτὸ δὲ πολλά,
πολλή· τέττοιοι συμφέρεται ὑ-
ποκαθῆναι τὴν κοιλίαν. αὐτὸ δὲ
μὴ καθαίρειν ποιήσας διδῶν τὰ
ροφήματα, ὁκῶσθ' αὐτὸν πλείω
διδῶν, μάλλον βλάβης.

ξη'. Οἰκῶσθ' αὐτὸν καὶ τὴν ὥμην
ἀποχωρή, ἀπὸ χολῆς μελαίνης
ἐστίν. αὐτὸν πλείω, πλείων, αὐτὸν
ἐλάσσω, ἐλάσσων ἢ νῦσθ'.

ξθ'. Αἱ ἀποχρεμψίαι αἱ
ἐν τοῖσι πυρετοῖσι τοῖσι μὴ
ἀφαιλείπουσιν αἱ πελιδνῆς,
καὶ αἱ μακρόδεις, καὶ χολώ-
δεις

verò valentibus similia, minimè morbosa.

67. *Et quibus dejectiones si residere permiseris, nec moveris, subsident veluti strigmenta: quæ si pauca sint, parvus morbus est; si verò multa, magnus: his alvum infernè purgari conducit. Alioqui si non repurgata alvo sorbitiones exhibueris, quanto plures dederis, tanto magis offenderis.*

68. *Quæ cruda deorsum subeunt, ab atra sunt bile: si plura, major, si pauciora, minor morbus est.*

69. *Excreationes in febribus non intermittentibus livida, cruenta, biliosa,*

se,

δρες, & δυσώδεις, πᾶσαι κα-
καί. ἀποχωρέσται ὃ καλῶς, ἀ-
γαθαί. καὶ κατὰ τοὺς τοῖς, καὶ κύ-
σιν, καὶ ὅς αὐτὸν ἀποχωρέον ὅτι
μὴ κεκαταρμένον, κακόν.

ο'. Τὰ σώματα χεῖρ, ὅς
πὺς βέλεται κατὰίρεται,
δύοα ποιέειν. καὶ μὴ ἀνὰ
βέλεται δύοα ποιέειν, ὅτι
πῶς κατὰ τοῖς. καὶ οὕτως,
ὕστερ.

οα'. Ὑπὸ, ἀρεπνίη,
ἀμφότερα μάλλον ὅτι μετρίως
γινόμενα, νῦν.

οβ'. Ἐν τοῖς μὴ ἀφαιρέσ-
σι πυρετοῖς, καὶ τὰ μὴ ἔσω
ψυχρὰ ἢ, τὰ ὅτι ἔσω καίηται, καὶ
δίψαν ἔχει, θανάσιμον.

ογ'. Ἐν

sa, foetida, omnes mala. Commodè tamē si prodeant, bona. Per alvum etiam & vesicam, & quacunque corporis prodeat aliquid, si non purgatum restiterit, malum.

70. Corpora quum quis repurgare volet, fluxilia faciat oportet. Et si quidem suprā velit, alvus sistenda: si verò infrā, humectanda.

71. Somnus & vigilia modum si excesserint, morbus.

72. In febris non intermittentibus, si externa frigeant, interna verò urantur, & sitis detineat, est mortiferum.

73. In

ογ'. Ἐν μὴ Διφλείποις
 πυρετῷ, ἢ χεῖλῳ, ἢ ῥίσι, ἢ
 ὀφθαλμοῖς, ἢ ὀφρύσι Διφτρα-
 φῇ, ἢ μὴ βλέπῃ, ἢ μὴ ἀ-
 κέῃ, ἢ δὴ ἀσθενὴς εἶναι, ὅ, πᾶν
 τριτέων γλῶττι, θανάσιμον.

οδ'. Ἐπὶ λευκῷ φλέγματι
 πύδρωψ ἐπιγίνεσθαι.

οε'. Ἐπὶ Διφτροίῃ δυσεν-
 τερίῃ.

ος'. Ἐπὶ δυσεντερίῃ λευ-
 κῇ ἐπιγίνεσθαι.

οζ'. Ἐπὶ σφακελισμῷ
 ἀπίστασις ὅσπερ.

οη'. Ἐπὶ αἵματι ἐμέτω
 φθόγῃ, ἢ πύρι καὶ θάρασις αἶναι.

οθ'. Οἰκτῖα καὶ ἐν τοῖσι
 καὶ τὴν κύστιν, καὶ τοῖσι καὶ
 πρὸς κατὰ τὸν ὑποχωρήματι,
 καὶ ἐν

SECTIO VII. 207

73. In febre non inter-
mittente si labrum, aut na-
sus, aut oculus, aut super-
cilium pervertatur, si non
videat, si non audiat: quic-
quid horum agro debili ac-
ciderit, lethale.

74. Alba pituita aqua
intercus supervenit.

75. A diarrhoea dysen-
teria.

76. Dysenteria superve-
nit l'ienteria.

77. A sphacelismo ossis
abscessus.

78. A sanguinis vomi-
tione tabes, & puris super-
nè purgatio.

79. Qualia etiam qua
per urinas & alvum sub-
eunt,

208 HIPPOCRATES.

καὶ ἐν τοῖσι καὶ τὰ σάρκα, καὶ
καὶ ἄλλη τὴ φύσιν ἐκβαίνει
τὸ σῶμα. καὶ ὀλίγη, ὀλίγη ἢ
νῦν γίνεται. καὶ διὰ πολὺ,
πολλή. καὶ πάνυ πολὺ, θανά-
σιμον τὸ τοῖσιν.

ΑΦΟ-

SECTIO VII. 209

eunt, & quæ per carnes ab-
eunt, & sicubi aliàs corpus
à natura recedat, spectare
oportet. Nam si parum,
parvus morbus est; si mul-
tum, magnus; si valdè mul-
tum, lethale istud est.

○ APHO-

Α' Φ Ο Ρ Ι Σ Μ Ο Ι

παρεμβεβλημένοι,

Η'

Τμήμα ὀγδοον.

Α'.

Οκρόσι ὑπὲρ πὰ
 τεσσαράκοντα ἔτεα
 φρενίῃ γίνοντο.
 ἔπαινον τοι ὑμνά-
 ζονται· ἥσων γὰρ κινδυνεύουσιν
 οἷσιν αὖ οἰκείη τ' φύσις ἔστι
 ἡλικίης ἡνέσθῃ.

† β' Οκρόσισιν ἐν τῇσιν ἀρ-
 ρωσίῃσιν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ πρῶ-
 αῖρεσιν δακρύουσιν, ἀγαθόν. ὁ-
 κρόσις δ' ἀνδρὶ πρῶταιρέστις
 κακόν.

γ'. Οκρόσισιν ἐν τοῖσι πυρε-
 τοῖσι

APHORISMI INTERIECTI,

seu

Sectio octava.

I.

Q*ui seniores an-
nis quadraginta
phrenitici sunt,
non admodum
convalescunt: minùs enim
periclitantur ii, quorum
nature & etati morbus
fuerit familiaris.*

2. *Quibuscunque oculi
in morbis lacrymantur vo-
luntariè, bonum: quibus
verò sine voluntate, ma-
lum.*

3. *Quibus in febris*
O 2 *quar-*

τοῖσι τελευταίοις ἐξὶν αἵμα
ἐκ τῶν ῥινῶν ῥυῆν ποιηρόν.

δ'. Ἰδρῶτες ἐν τῇδε κρη-
σίμοιζιν ἡμέρηδε γινόμενοι
σφοδροὶ καὶ ταχεῖς, ἐπικίνδυ-
νοί· οἱ ὠθέμενοι ἐκ τῆς μετώ-
πας, ὥσπερ σαλαγμοὶ καὶ κρη-
νοί· καὶ ψυχροὶ σφόδρα καὶ
πολλοί. ἀνάγκη γὰρ τῷ τοιούτῳ
ιδρῶτα προσδέσθαι μὲν βίης,
καὶ πόνον ὑπερβολῆς, ἔκ τε λί-
ψης πολυχρονίαν.

ε'. Ἐπὶ χρονίῳ νεσθήματι
καὶ κολίης καὶ ἀφορῇ, κακόν.

ς'. Οἷοντα φάρμακα ὅσα
ἰῆται, σίδηρος ἰῆται· ὅσα
σίδηρος ὅσα ἰῆται, πῦρ ἰῆται·
ὅσα δὲ πῦρ ὅσα ἰῆται, ταῦ-
τα

*quartanis sanguis è nari-
bus fluxerit, malum est.*

4. *Sudores in diebus ju-
dicatoriis oborientes, vehe-
mentes, & veloces, pericu-
losi sunt : & qui expellun-
tur ex fronte velut gutta &
aqua scaturientes: & frigi-
di valde ac multi. necesse
est enim ejusmodi sudorem
prodire cum violentia, &
laboris excessu, ac expressio-
ne diuturna.*

5. *Ex morbo diuturno,
alvi fluor, malum.*

6. *Quaecunque non sa-
nant medicamenta, ea fer-
rum sanat: quæ ferrum non
sanat, ea ignis sanat: quæ
ignis non sanat, ea incurra-*

○ 3 *bilis*

τα χεῖρ νομίζειν ἀνίατα.

ζ'. Φθίσεις μάλιστα γί-
γνονται ἀπὸ ὀκτώ καὶ δεκά εἰτὼν
μέχρι τριήκοντα καὶ πέντε.

η'. Τὰ δὲ καὶ φύσιν γι-
γνόμενα καὶ φύσιν, πάντα
μὲν ἰσχυρὰ, τὰ δὲ καὶ θανα-
τώδεα· δσύτερον δὲ, καὶ μὲν
ἐν τῇ ὥρῃ νεσση, αὐτὴ ἡ ὥρῃ
ἐκμαχέει τῇ νέσῃ, οἷον καὶ
σὺ θέρει, ὑδροπικῶς χημών.
ὑπερνεκῶ γὰρ τὸ φυσικόν, φο-
βερώτερον δὲ σπληνί.

θ'. Γλῶσσα μέλαινα καὶ
αἱματώδης, εἴ τι τῶν τοιού-
των σημείων ἄπει, μὴ σφό-
δρα

bilia judicare oportet.

7. *Tabes iis maximè ætatibus fiunt quæ à decimo octavo sunt usque ad tricesimum quintum.*

8. *Quæ secundum naturam ad tabem vergunt, omnia quidem vehementia, quædam verò etiam letalia. Secundum autem erat, si eo tempore agrotet, quo tempus ipsum morbo opem fert, quemadmodum febris ardenti æstas, hydropico hyems. id enim quod est à natura, victoriam obtinet, at spleni plus affert timoris.*

9. *Lingua nigra atque cruenta, cum quid horum signorum abest, non admo-*

O 4 *dum*

δρα καὶ ἄν' ἄλλοι γινώσκον σμικροτέρῳ.

ι'. Ταῦτα μὲν οὐκ εἰς τοῖς πυρετοῖσιν ὁξείῃ σημεῖον εἶναι χρὴ, ὅποτε μέλαινα ἀποθνήσκῃ καὶ ὅποτε σωθήσεται.

ια'. Ὅρχας δεξιὸς ψυχρὸς καὶ ἀσπασμώδης, θανάτωνδες.

ιβ'. Ὅνυχες μέλανες καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν χερῶν καὶ ποδῶν ψυχροί, σινεσαλμύροι ἢ κατάρμύροι, ἐργὸς τὸ θάνατον δηλοῦσιν.

ιγ'. Τὰ χεῖλη πελιδνὰ, ἢ καὶ ἀπολελυμένα, καὶ ἐξεραιμύρια, καὶ ψυχρὰ, θανάτωνδες.

ιδ'. Τὰ ὦτα ψυχρὰ, ἀσπασμώδεια,

Aut malum signum: morbum enim minorem significat.

10. *Hac igitur in febribus acutis observare oportet, uti noscamus quando quis moriturus sit, & quando evasurus.*

11. *Testis dexter frigidus convulsusque, mortiferum est.*

12. *Ungues nigri, & digiti manuum ac pedum frigidi, contracti vel remissi, mortem proximam esse significant.*

13. *Labra livida, aut etiam resoluta, & inversa, & frigida, mortifera.*

14. *Aures frigida, pel-*
O 5
luci-

νέα, σινεσαλμύα, θανατώ-
δεά εις.

ιε'. Καὶ σκοθονιῶν ἐ δ' ἀπο-
σπρόμυθον, καὶ ὕπνω ἐ καύ-
ματι πολλῇ κατεχόμενον, ἀν-
έλπις.

ις'. Καὶ λυσάων ἀτρέ-
μα, καὶ ἀγνοέων, καὶ μηδὲ
ἀκέων, μηδὲ ξυυίεις, θανα-
τώδης.

ιζ'. Μίλλωζιν δ' ἀποθνήσκον
ταῦτα σαφίσερα γίνεται, καὶ
αἱ κριλίας ἐπαύρονται, καὶ φυ-
σῶν).

ιη'. Ὅρῳ δὲ τῷ θανά-
τῳ, ἐὰν τό τῆς ψυχῆς θερμὸν
ἐπανεέλθῃ ὑπὲρ τῷ ὀμφα-
λῷ, εἰς τὸν αἶω τῶν φρενῶν
τοπον,

lucida, contracta, lethales sunt.

15. *Et tenebricosa vertigine laborans, & lucem aversans, & somno ac ardore multo detentus, desperatus est.*

16. *Et qui paulatim rabie agitari incipit, & non agnoscit, neque audit, neque intelligit, exitio proximus est.*

17. *Morituris signa hæc multò fiunt manifesta, & venter attollitur, atque inflatur.*

18. *Terminus verò mortis est, cum anima calor supra umbilicum ad locum septo transverso superiorem ascen-*

τόπον, καὶ συγκυβῇ τὸ ὑγρὸν
 ἅπαν. ἐπεὶ δὲ ὁ πνέμεων καὶ
 ἡ καρδία τὴν ἰκμάδα ἀπο-
 βάλλωσι τὸ θερμὸν ἀφροῦνται
 ἐν τοῖς θανατώδεσιν τοποῖς,
 ἀποπνέει ἀφροῦν τὸ πνεῦμα τὸ
 θερμὸν, ὅθεν περ σιώνει τὸ ὅλον
 εἰς τὸ ὅλον. πάλιν τὸ μὲν ἀφ' ἑ-
 ἑστέρας σαρκῶν, τὸ δὲ ἀφ' ἑστέρας
 κεφαλῇ ἀναπνοῶν, ὅθεν τὸ ζῶν
 χαλεπὸν, ἀπολείπεται ἡ ψυ-
 χὴ τὸ τὸ σῶμα τὸ σκῆναι,
 καὶ τὸ ψυχρὸν, καὶ τὸ θνητὸν
 εἶδωλον, ἅμα καὶ χολῇ καὶ αἵ-
 ματι καὶ φλέγματι καὶ σαρκὶ
 παρέδωκεν.

ΤΕΛΟΣ.

ΙΠΠΟ-

SECTIO VIII. 221

*ascendit, & omnis humor
exuritur. Cum autem pul-
mo & cor calore in morti-
feris locis coacervato hu-
morem amiserint, caloris
spiritus confertim exhalat,
cujus ope totum cum toto
compactum erat. Præterea
partim per carnes, partim
per capitis spiracula, unde
vivere dicimus, relinquens
anima corporis domicilium,
frigidum & mortale simu-
lacrum, unâ cum bile, san-
guine, pituita, & carne, de-
ditione reddit.*

FINIS.

HIP-

Τῆς τεχνικῆς τεχνέων
 μὲν πεισέων ἐστὶν
 ἐπιφανεστάτη ·
 ἀλλὰ ὅτι ἀμαθίαν
 τῶν τε χρεωμέ-
 νων αὐτῇ, καὶ τῶν εἰκῇ τὰς
 τοῖσδε κρινόντων, πολὺ τι
 πεισέων ἤδη τῶν τεχνέων ἀπο-
 λείπεται. ἡ δὲ τῶνδε ἀμαρτῶν
 καὶ μάλιστα μὲν δακρυῖν αἰ-
 πλὺ τοιούδε. πρόστιμον γὰρ ἡ
 τεχνικῆς μένης ἐν τῇ πόλει
 ἔδεν ὥρῃσιν, πᾶσι δὲ ἀδούξιν·
 αὐτῇ δὲ ἐπιτρώσκῃ τὰς ἐξ αὐ-
 τῆς συγκειμένους. ὁμοιότατοι
 γάρ

HIPPOCRATIS

Lex.

MEDICINA omnium artium præclarissima est. Verum propter ignorantiam & eorum qui eam exercent, & eorum qui temere hos ipsos judicant, omnium artium prope infima censetur. Qui quidem error ab hac potissimum causa provenire videtur. Soli namque Medicina nulla pœna in Rebus publicis statuta est, præterquam ignominia: verum hæc non lædit eos qui ex ea conflati sunt. Simillimi enim

γάρ εἰσιν οἱ τοιοῖδε, τοῖς
 παρειαγρῶμοις παρσώποι-
 ριν ἐν τῇσι τραγωδίῃσιν. ὡς
 γὰρ ἐκείνοι χῆμα μὲν, καὶ σο-
 λὺν, καὶ παρσώπον ὑπο-
 κριτὰ ἔχουσιν, ὅκ εἰσὶ δὲ ὑ-
 ποκριταί· ἔτω καὶ οἱ ἱητροὶ
 φήμῃ μὲν πολλοὶ, ἔργῳ δὲ
 πάλιν βαιοί. καὶ γὰρ, ὅς τις
 μέλλει ἱητρικῆς ξιώσειν ἀτρε-
 κέως ἀρμόζειν, τῶν δὲ μιν
 ἐπίδολοι χυέσθαι· φύσις,
 διδασκαλίας, τόπος δὲ φυ-
 εῖς, παιδομαθίας, φιλοπο-
 νίας, καὶ ἄλλων. παρσῶτον μὲν ἐν
 πάντων δεῖ φύσις. φύ-
 ρις γὰρ ἀντιπρατήσεως,
 καὶ ἄλλων

enim huiusmodi Medici
sunt personis mutis, quæ in
tragædiis introducuntur.
Quemadmodum enim illi
figuram quidē & habitum
ac personam histrionum re-
ferunt, histriones autem nō
sunt: sic & Medici fama
quidem & nomine multi,
re autem & opere valde
pauci. Quisquis enim Me-
dicinæ scientiam sibi verè
comparare volet, eum hisce
niti oportet, Natura, Do-
ctrina, Loco studiis apto, In-
stitutione à puero, Studio
& Industria, atque Tem-
pore. Primum quidem igi-
tur omnium Natura opus
est. Natura enim repugnāte,

P irrita

κενεὰ πάντα. φύσις δὲ εἰς
 τὸ ἄριστον ὁδηγέσης, διδα-
 σκαλίη τέχνης γίνεται. ὡς
 μετὰ φρονήσις δὲ περὶ
 ποιήσασθαι, παιδομαθῆα γε-
 νόμηνον, ἐν τόπῳ ὀκρίῃ δύ-
 φυής πρὸς μάθησιν ἔσται. ἐπὶ
 δὲ φιλοπονίᾳ προσενέγκου-
 σθαι εἰς χρόνον πάλιν, ὅπως
 ἡ μάθησις ἐμφυζιωθεῖται,
 δεξιῶς τε καὶ δὲ αὐτῶς τὰς
 καρπὰς ἐξενέγκηται. ὀκρίῃ
 γὰρ πῶν ἐν τῇ γῇ φυομέ-
 νων θεωρεῖται, τοιούδε καὶ τῆς
 ἰατρικῆς ἡ μάθησις. ἡ μὲν
 γὰρ φύσις ἡμέων, ὀκρίον ἡ
 χώρα.

*irrita sunt omnia. Eadem
verò viam ad optima com-
monstrante, artis Doctrina
cōtingit. Quam ipsam cum
prudentia sibi comparare o-
portet, ita ut à puero Insti-
tutio accedat, idque in Lo-
co à natura ad disciplinam
accommodato. Amplius
autem & Industriam ad-
hibere oportet: eamque ad
multum Temporis, ut sci-
licet disciplina in natu-
ram versa ac veluti inge-
nerata, feliciter & copio-
se fructus proferat. Qualis
enim eorum, quæ terra pro-
ducit, consideratio est, talis
etiam Medicina cognitio.
Natura enim nostra, velut*

P 2 ager

χώρη· τὰ δὲ δόγματα τῶν
 διδασκόντων, ὁμοῖον τὰ σπέρ-
 ματα. ἡ δὲ παιδομαθία, τὸ
 κατ' ὥρην αὐτὰ περῆν εἰς
 τὴν ἄρεαν. ὁ δὲ τόπος, ἐν
 ᾧ ἡ μάθησις, ὁμοῖον ἢ ἐκ τῆς
 αἰετέχοντος ἢ ἐκ τῆς τροφῆς γε-
 νομένη τοῖς φυσικοῖσιν. ἡ
 δὲ φιλοπονία, ἐργασία. ὁ
 δὲ χρόνος, ταῦτα ἐνισχύει
 πάντα, ὡς τραφῆναι τελέως.
 ταῦτα ὧν χρὴ εἰς τὴν ἰατρικὴν
 τέχνην ἐπείσειν καὶ μαθήσας,
 καὶ ἀτρεκέως αὐτῆς γινώσκον-
 λαβόντας, ὥτως ἀνὰ τὰς πό-
 λεις φοιτεῖντας, μὴ λόγων
 μῦθοι, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ ἰητρὺς
 νομίζεσθαι. ἡ δὲ ἀπειρία,

κα-

ager est: Dogmata præceptorum, veluti semina sunt. Institutioni à puero cum eo convenit, quod opportuno tempore semina terra committere oportet. Locus autem, in quo disciplina contingit, est velut ambiens aër, è terra nascentibus nutrimentum præbens. Studium autem, cultura est. Tèpus postremo hæc omnia corroborat, ut perfectè enutriantur. His igitur ad artē Medicam allatis, & vera ipsius cognitione comparata, tandem per urbes ambulando, non sermone tantum, sed & opere Medicos haberi convenit. Imperitia vero

230 ΗΙΠΠΟΚΡΑΤ.

κακὸς θησαυρὸς, καὶ κακὸν κα-
μήλιον τοῖσιν ἔχουσιν αὐτέλω·
καὶ ὄναρ, ἐὺ παρ' οὐθυμίας
τὲ καὶ οὐφροσύνης ἀμειβε-
σθάλις τὲ καὶ θρασύτητι πη-
νη. δελίη μὲν γὰρ ἀδυναμίω
σημαίνει· θρασύτης δὲ, ἀπε-
χρίω. δύο γὰρ, ἐπισημή τε, καὶ
ἐξέτα. ὧν τὸ μὲν ἐπίσταται
ποιεῖν, τὸ δ' ἀγνοεῖν. τὰ δ' ἱερὰ
εὐόντα πρὸς ἡμάτιον ἱεροῖσιν ἀν-
θρώποισι δείκνυ· βεβήλοισι
δ' ὁ θεὸς, πρὶν ἢ τελευτῶ-
σιν ὁρμήοισιν ἐπισημῆς.

ΤΕΛΟΣ.

malus thesaurus est, & infelix opulentia his qui eam possident, tum opinione ipsa, tum revera, tranquillitatis animi & letitiae expers, timiditatis & audaciae nutritrix. Et timiditas quidem impotentiam, audacia vero ignorantiam artis arguit. Duo enim sunt, Scientia & Opinio. quarum illa scire facit, haec ignorare. Caterum res sacra sacris hominibus communicatur: prophanis id fas non est, prius quam scientiae orgiis initientur.

FINIS.

Samuel
Clayton

